

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 9

Utgitt 1 mars.

1930

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

16 janr.

I henhold til §§ 30 og 55 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 og kongelig resolusjon av 28 oktober 1927 meddeler departementet herved stadfestelse som gjeldende fra 1 februar 1930 og inntil videre på Drammen bystyres beslutning av 19 desember 1929 forsåvidt angår forandringer i de gjeldende bestemmelser om opkreving av isavgift og bryggepenger samt oplagsavgift i Drammens havn.

Det av bystyret vedtatte nye regulativ for opkreving av vareavgift stadfestes likeledes med undtagelse av satsen kr. 5,00 pr. 100 liter vin, øl og spirituosa.

De av bystyret vedtatte forandringer i bestemmelsene om opkreving av isavgift, bryggepenger og oplagsavgift i Drammens havn og det av bystyret vedtatte nye regulativ for opkreving av vareavgift er sålydende:

Isavgift.

A. Isavgift på fartoier.

Isavgiften på fartoier fastsettes til 4 — fire — øre pr. brutto tonn hver vei.

Den ved bystyrebeslutning av 15 desember 1927 vedtatte reduksjon for fartoier over 2000 bruttotonn, der alene lossen eller laster partlast i Drammen, blir fremdeles gjeldende.

B. Isavgift på varer.

Av varer der i tidsrummet 1 desember til 31 mars for inn- eller utgående passerer Drammensfjorden ovenfor Svelvik, blir å svare sådan avgift:

1. Av tremasse (våt) 25 øre pr. tonn.
2. » papir, cellulose og papp 50 » » »
3. » kisbrenne 10 » » »
4. » trelast — alle slags 30 » » kbm.
5. » jern, stål, metaller av alle slags, forarbeidet og uforarbeidet, samt maskiner kr. 1,50 » tonn.
6. » kull, koks, cinders 25 øre » »
(såfremt varen viderebefordres med jernbane 20 øre pr. tonn).
7. » malerverar av alle slags kr. 1,00 » »

- 16 janr. 8. Av sten, jord, leire (kaolin, chinaclay),
 svovel og svovelblomme 50 øre pr. tonn.
 9. » kalksten 25 » » »
 10. » flytende klor 75 » » »
 (og således, at beholderne går gratis
 ut igjen).
 11. » svovelkis 10 » » »
 12. » salt av alle slags 50 » » »
 13. » øvrige varer svares avgift efter samme satser som
 er fastsatt for vareavgift for importvarer. Heller ikke
 under denne post kommer i betraktning om varen
 losses eller lastes over offentlige kaier eller ikke.

2. Den tidligere bestemmelse om minste kvantum, hvorav
 avgift beregnes utgår, og innsettes isteden følgende be-
 stemmelse:

«Hvor avgiften ved beregning blir mindre enn 25 øre,
 bortfaller avgiften.»

3. Efter 3dje siste passus i regulativet (Enhver avsender eller
 mottager Havnefogdens kontor) tilføies:

«Blir ingen opgave inngitt innen rimelig tid efter
 månedens slutning, er mottager eller avsender forpliktet
 til å betale avgift efter den opgave, som havnekontoret
 på annen måte måtte ha mottatt.»

For øvrig bibeholdes de tidligere bestemmelser i regle-
 mentet for isvareavgiften av november 1920.

Bryggepenge r.

1. Det ved bystyrebeslutning av 9 september 1920, appro-
 bert ved kongelig resolusjon av 19 november 1920, be-
 stemte tillegg på 100 % til de ved bystyrebeslutning av
 20 desember 1917, approbert ved kongelig resolusjon
 av 15 mars 1918, fastsatte bryggepenge r, nedsettes til
 50 — femti — procent.

2. I § 1 efter 1ste punktum på side 12 innskytes følgende
 passus:

«Er et fartøi ankommet til bryggen efter arbeids-
 tidens slutt og der ikke losses/lastes i det døgn, betales
 bryggepengene for dette døgn alene med halvdelen av
 den ordinære avgift.»

3. Det i regulativets § 1 — siste passus — omhandlede
 $\frac{1}{3}$ -dels tillegg, forsåvidt der losses eller lastes ved
 vareskur, bortfaller.

4. § 2 siste punktum utgår.

5. § 7 utgår.

Oplagsavgift.

16 janr.

§ 2 i takstregulativet for varer som oplegges på havnevesenets brygger og varestur skal lyde således:

«Av varer, som således med havnefogdens samtykke blir henliggende på åpne brygger eller i varestur over 48 timer (helligdager ikke medregnet) svarer vareeieren en avgift av 15 — femten — øre pr. benyttet kvadratmeter grunnflate på åpne brygge og 30 — tredve — øre pr. kvadratmeter i skur pr. døgn eller del av døgn. Hvor stor grunnflate, der skal anses optatt, avgjøres av havnefogden.»

For øvrig uforandret.

Vareavgift.

A. Varer, som innføres fra utlandet.

Bakverk	kr. 5,00 pr. tonn.
Bark og barkekstrakt	» 4,00 » »
Bast	» 4,00 » »
Bek, alle slags	» 0,75 » »
Blekepulver, klorkalk	» 0,75 » »
Bomull, uforarbeidet samt avfall	» 3,00 » »
Bomullsvarer og bomullsgarn	» 4,00 » »
Cellulose	» 0,25 » »
Cement	» 2,00 » »
China-clay, kaolin	» 0,50 » »
Chokolade og kakao	» 5,00 » »
Degras	» 1,00 » »
Dextrin	» 0,75 » »
Drops, marsipan, sukkertøi	» 4,00 » »
Elektriske tråder, kabler	» 5,00 » »
Elektriske apparater	» 4,00 » »
Fajanse	» 2,00 » »
Fernisser	» 4,00 » »
Farver, farvestoffer, malervarer	» 1,00 » »
Fett, talgarter, fettlut	» 3,00 » »
Flesk og kjøtt	» 2,00 » »
Førstoffer — alle slags	» 0,75 » »
Fruktur, alle slags, tørrede, friske, hermetiske	» 1,00 » »
Frø — alle slags	» 2,00 » »
Flygler	» 15,00 » stk.
Flytende klor	» 0,75 » tonn.
og således at beholderne går gratis ut.	
Gjødningsstoffer — alle slags	» 0,75 » »
Glass og glassvarer	» 1,50 » »
Gulrøtter, kål, kålrabi, løk	» 1,00 » »
Gummi & guttaperka — alle slags	» 3,00 » »

16 janr.	Hamp — uforarbeidet	kr. 3,00	pr. tonn.
	» — forarbeidet	» 4,00	» »
	Harpiks	» 1,00	» »
	Jern, stål og metaller — alle slags — forarbeidet og uforarbeidet samt maskiner	» 1,50	» »
	Jord, leire, sand	» 0,50	» »
	Kalksten	» 0,25	» »
	Kaffe	» 2,00	» »
	Kornvarer — uformalt	» 0,50	» »
	— — formalte	» 0,75	» »
	Kritt til fabrikker	» 0,75	» »
	Kull, koks og cinders	» 0,25	» »
	(såfremt varen videreforsendes med jernbanen — 20 øre pr. tonn).		
	Lin	» 3,00	» »
	Linvarer og lingarn	» 4,00	» »
	Marmor	» 0,50	» »
	Melasse	» 1,00	» »
	Oljemargarin	» 3,00	» »
	Oljer — alle slags	» 3,00	» »
	Ost	» 3,00	» »
	Orgler	» 5,00	» stk.
	Papir, papp, alle sorter og arbeider derav	» 3,00	» tonn.
	Pianoer	» 10,00	» stk.
	Pottaske	» 0,75	» tonn.
	Porselen	» 5,00	» »
	Possementmakerarbeide	» 5,00	» »
	Poteter	» 1,00	» »
	Potetesimal	» 1,00	» »
	Pottemakerarbeide	» 1,00	» »
	Risengryn og rismel	» 2,00	» »
	Sagogryn og sagomel	» 2,00	» »
	Gryn — andre sorter	» 0,75	» »
	Salt — alt slags — samt saltkaker, glaubersalt og alun	» 0,50	» »
	Sengefjær	» 5,00	» »
	Shoddy	» 4,00	» »
	Silke, tvunnet og utvunnet	» 5,00	» »
	Silkevarer	» 5,00	» »
	Sirup	» 2,00	» »
	Skinn, tørre, rå, forarbeidet og ufor- arbeidet	» 5,00	» »
	Skomakerarbeide	» 5,00	» »
	Smult & ister	» 2,00	» »
	Smør	» 3,00	» »

Soda	kr. 1,00	pr. tonn.	16 janr.
Sten og arbeider derav	» 0,50	» »	
Stivelse	» 2,00	» »	
Svovel og svovelblomme	» 0,50	» »	
Svovelkis	» 0,10	» »	
Såpe	» 4,00	» »	
Sukker	» 1,50	» »	
Taugverk	» 3,00	» »	
Tekniske måle- og kontrollapparater	» 4,00	» »	
Te	» 4,00	» »	
Trelast — alle slags	» 0,50	pr. kbm.	
Tremasse — våt	» 0,15	» »	
Tjære og tjæreolje	» 3,00	pr. tonn.	
Tobakk, tobakksblader, cigarer, cigaretter	» 5,00	» »	
Ull — uforarbeidet og avfall	» 3,00	» »	
Ullvarer og ullgarn	» 4,00	» »	
Vannglass	» 2,00	» »	
Vaselin	» 3,00	» »	
Vin, øl og spirituosa av alle slags	» 5,00	» 100	
		liter	
		eller 100 flasker.	
Øvrige varer	» 2,00	pr. tonn.	

B. Varer, som utføres til utlandet.

Tremasse — tørr	kr. 0,30	pr. tonn.	
— — våt	» 0,15	» »	
Cellulose — tørr	» 0,25	» »	
— — våt	» 0,15	» »	
Papir	» 0,30	» »	
Trelast — alle slags	» 0,30	» kbm.	
Granitt	» 0,50	» tonn.	

De almindelige bestemmelser vedkommende vareavgiften forandres således:

1. 1ste passus i disse: «Avgiften blir også å opkreve av varer, som losses eller lastes fra eller til pram eller lekter, når skibet ligger ved brygge» — utgår.
2. I 3dje passus utgår som overflødig siste punktum: «Den i henhold til kongelig resolusjon av 5 januar 1909 pålagte isavgift av 5 øre pr. vekttonn innlastet eller utlosset last opheves.»
3. Siste passus skal lyde:
«Fritatt for å svare avgift er jernbanen for de varer, som innføres til eget bruk over jernbanens tidligere brygge.»
4. Som ny passus tilføies følgende:
«Enhver mottager eller avsender av avgiftspliktige

16 janr. varer er pliktig til samtidig med mottagelsen eller avsendelsen muntlig eller skriftlig å opgi partiets størrelse samt øvrige opplysninger, som måtte bli avkrevet for kontrollens skyld. Blir ingen opgave inngitt innen rimelig tid efter månedens utgang, er mottager eller avsender forpliktet til å betale avgift efter den opgave, som havnekontoret på annen måte måtte ha mottatt.»

18 febr. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Under henvisning til skrivelse herfra av 16 januar d. å. meddeler departementet herved i henhold til havnelovens § 55 og kongelig resolusjon av 28 oktober 1927 stadfestelse på bestemmelsen om avgift av vin, øl og spirituosa av alle slags — kr. 5,00 pr. 100 liter eller 100 flasker — i det av Drammens bystyre under 19 desember 1929 vedtatte regulativ for vareavgift.

24 febr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av plakat av 23 desember 1927, kfr. lov av 21 juli 1916 om bekjempelse av skadeinsekter og plantesykdommer, erklærer departementet herved følgende områder smittet av potetkreft.

I. Akershus fylke:

1. Økernområdet i Østre Aker.

Området betraktes som smittesone og begrenses således: Mot syd av Anton Tschudis vei, mot øst av Wilsters vei, mot nord av det tilstøtende jorde og mot vest av Økernveien.

2. Korsvoldområdet i V. Aker.

Området betraktes som smittesone og begrenses således: Mot vest av Korsvoldskogen, mot nord av en gammel gårdsvei som fører fra Maridalsveien til Hamborgbråten, mot øst av Maridalsveien og mot syd av Korsvoldbakkens nederste del.

3. Blommenholområdet i Ø. Bærum.

Området betraktes som smittesone og begrenses således: Mot vest av Engervannet, mot nord av Øverlandselven til Egebergdelet (Kokkerudåsen), videre mot nord av bekken til Kirkeveien. Mot øst går grensen langs Kirkeveien til gamle Drammensvei og følger denne mot syd til jernbanelinjen. Grensen går videre langs jernbanelinjen til Engervannet.

4. Ås-området i Ås herred.

Gårdene Østmo, Solli, Nylende og Eldorhagen, samt den Lier gård tilhørende ca. 1,5 dekar jord som ligger på østsiden av jernbanelinjen, inngår i områdets sikkerhetssone.

Dyster gård med husmannsplassen Blåfjell og samtlige 24 febr.
arbeider- og villabruk, som grenser til nevnte eiendoms syd-
side, i alt 6, inngår i områdets smittesone.

II. Akershus fylke og Oslo by:

1. Hjemmets kolonihager på Sagene.

Området, som betraktes som smittesone, omfatter samtlige Hjemmets kolonihager på Sagene i Oslo by og Aker herred.

2. Torshovområdet i Oslo.

Området, som betraktes som smittesone, omfatter A/S Oslo Sporveiers inngjerdede eiendom ved Torshovgaten på Torshov i Oslo.

III. Telemark fylke:

1. Skartveitområdet i Drangedal herred.

Området, som betraktes som karanteneområde, omfatter leilendingsbruket Skartveit og plassen Haugan, begge under gården Lensegraf samt gården Lid.

2. Ruiområdet i Drangedal herred.

Området, som betraktes som karanteneområde, omfatter de to bruk på Rui i Tørdal.

IV. Aust-Agder fylke:

Landeskogenområdet i Bygland herred.

Området, som betraktes som smittesone, omfatter Landskogen sanatorium, herunder innbefattet funksjonærenes private hager og parseller.

V. Vest-Agder fylke:

Utsognområdet i Greipstad herred.

Området, som betraktes som karanteneområde, omfatter gårdene Utsogn, Skogen og Østre Fidje.

VI. Hordaland fylke:

1. Bjørsvikområdet i Hosanger herred.

Området, som betraktes som karanteneområde, omfatter gården Bjørsvik samt de tiliggende eiendommer tilhørende Johan O. Bjørsvik, Nymark, Indre Eide; Johannes Eide, Vågsnes; Nils Gjelsvik, Skår, og Kristoffer Skår, Skår.

2. Malkenesområdet i Tysnes herred.

Samtlige bruk på Malkenes inngår i områdets smittesone.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 febr

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfestes som gjeldende inntil videre nedenstående av

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolstad.
kal.

24 febr. Sundgården bygningskommunestyre i møte den 20 januar 1930 vedtatte bygningsvedtekter for nevnte bygningskommune i Akershus fylke:

§ 1. Ethvert bygg skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann (ansvarshavende), og kan ansvarsretten når som helst trekkes tilbake, såfremt vedkommende ikke oppfyller de krav som stilles til pålitelighet for utførelsen, samt ikke følger den gjeldende bygningslov.

§ 2. I kjeller må ikke innredes bostedsrum eller ildstedsrum.

Der kan dog innredes bryggerhus, strykeværelse samt anbringes ildsted for centralopvarmning og verkstedrum. Tak i verkstedrum må være av ildfast materiale.

§ 3. Såfremt bygningsrådet tillater beboelse over 2nen etasje, kreves foruten hovedtrapp også bitrapp.

§ 4. Bebyggelsen skal være åpen, d. v. s. den må ikke komme nabogrunn så nær at det blir nødvendig å forsyne bygningene med brandvegg.

Herfra kan dog bygningsrådet tilstede undtagelse når der tilveiebringes sikkerhet for at bygningene opføres således at gavlene dekker hinannen.

25 febr. Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3, jfr. § 113, stadfestes Notodden bystyes beslutning i møte den 29 januar 1930 angående innskrenkning av murtvangsstrøket i Notodden således at det skal være tillatt å opføre trebygninger i et strøk ved Lienveien og Kanalveien med nedennevnte grenser, som er avsatt på et til departementet innsendt kart, sign. ^{18/12} 1929 Chr. Setsaas:

«Fra punkt A i den nuværende murtvangsgrense ved kraftlinjen (øst for Lienveien nr. 11) følger grensen de i vestlig retning regulerte gater frem til punkt B. Herfra går murtvangsgrensen rettlinjet ned til Kanalveien, punkt C, idet den følger den nuværende grenselinje mellom eiendommene Kanalveien nr. 5 og 7. Fra punkt C følger så grensen Kanalveien i nordlig retning og løper inn i den nuværende murtvangsgrense ved punkt D. Strøkets grenser mot øst og nord følger den nuværende murtvangsgrense fra ovennevnte punkt A først nordover langs kraftlinjen og siden vestover til punkt D.»

27 febr. Lov om forandring i lov om statens revisjonsvesen av 8 februar 1918.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 14 februar 1930 sålydende:

§ 4 annet ledd skal lyde:

27 febr.

Nr. 1.

Når en regnskapspliktig ikke har avlagt regnskapene i de bestemte former eller ikke har sendt inn regnskapene eller besvarelser til antegnelser til fastsatt tid, kan Statsrevisjonen eller det departement, som efter § 3 har overtatt revisjonen, beslutte at den regnskapspliktige skal betale en tvangsmulkt stor kr. 50,00 for den første måned og kr. 100,00 for hver av de følgende måneder han måtte oversitte en fornyet frist til å opfylle sine plikter.

Mulken kan drives inn ved utpantning.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 27 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Lov om Jan Mayen.

27 febr.

Nr. 2.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 februar 1930 sålydende:

§ 1. Øen Jan Mayen er en del av Kongeriket Norge.

§ 2. Norsk privatrett og strafferett og den norske lovgivning om rettspleien gjelder for Jan Mayen. I hvilken utstrekning andre lover skal gjelde, bestemmes av Kongen. I disse lover og i lovgivningen om rettspleien kan Kongen foreta endringer, når de stedlige forhold måtte gjøre det påkrevet.

Bestemmelsen i lov om Svalbard av 17 juli 1925 § 4 får tilsvarende anvendelse.

§ 3. All grunn som ikke blir avhendet til private, tilhører staten.

Ingen kan vinne hevd på eiendomsrett eller bruksrett til statsgrunn.

Rettigheter som staten har over avhendet grunn, kan ikke falle bort ved hevd.

§ 4. Særlige tinglige rettigheter som måtte hvile på fast eiendom på Jan Mayen og som er stiftet før 8 mai 1929, må for å beholde rettsvern anmeldes til panteboksforeren til anmerkning på eiendommens folium innen seks måneder fra denne lovs ikrafttreden.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 27 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

27 febr.

Nr. 3.

Lov om Bouvet-øya.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 18 februar 1930 sålydende:

§ 1. Bouvet-øya er underlagt norsk statshøiheet som biland.

§ 2. Norsk privatrett og strafferett og den norske lovgivning om rettspleien gjelder for Bouvet-øya. I hvilken utstrekning andre lover skal gjelde, bestemmes av Kongen. I disse lover og i lovgivningen om rettspleien kan Kongen foreta endringer, når de stedlige forhold måtte gjøre det påkrevet.

Bestemmelsen i lov om Svalbard av 17 juli 1925 § 4 får tilsvarende anvendelse.

§ 3. All grunn som ikke blir avhendet til private, tilhører staten.

Ingen kan vinne hevd på eiendomsrett eller bruksrett til statsgrunn.

Rettigheter som staten har over avhendet grunn, kan ikke falle bort ved hevd.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 27 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

27 febr.

Nr. 4.

Lov om forandringer i aktielovene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 februar 1930 sålydende:

I.

I lov om aktieselskaper og kommandittaktieselskaper av 19 juli 1910 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 20. Aktiekapitalen må ikke være mindre enn tre tusen kroner.

Aktier må ikke tillates tegnet til underkurs.

Tegnes aktier til overkurs, skal den derved erhvervede vinning fortrinnsvis anvendes til å dekke omkostningene ved selskapets stiftelse eller ved forhøielse av aktiekapitalen gjennom utstedelse av nye aktier. Det muligens overskytende blir å legge til det i § 23 omhandlede reservefond.

§ 24. Forhøielse av aktiekapitalen ved utstedelse av nye aktier kan alene besluttet av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning herom utkreves, at to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor. Sådanne beslutning kan derhos først fattes, efterat selskapet er registrert. I beslutningen må angis en bestemt høieste grense for forhøielsen. Ingen avtale, som inngår under nærværende lovs § 5 nr. 5—12, er gyldig uten samtykke av generalforsamlingen.

27 febr.

Nr. 4.

Med Kongens tillatelse kan forhøielsen foretas, uten at bestemmelsene i §§ 25 og 26 kommer til anvendelse, og således at de nye aktier uhindret av eldre aksjonærs fortrinnsrett til tegning bare skal kunne tegnes av selskapets funksjonærer og arbeidere, likesom de heller ikke senere skal kunne overdras til andre enn sådanne. Forhøielsen skal i så fall ikke anmeldes til firmaregistret, og det tegnede beløp skal i alle regnskaper og meddelelser til almenheten betegnes som arbeideraktiekapital.

§ 33. Ved ethvert selskap skal der holdes en aktiebok, hvori samtlige aktier skal være innført med nøiaktig angivelse av eierens navn, stilling og bosted, samt forsåvidt grunnfondsforskrivelse er utstedt, av dennes dato og av den sikkerhet som måtte være stillet.

Enhver aksjonær har rett til å gjøre sig bekjent med aktiebokens innhold. Vedkommende departement kan gi forskrifter herom.

§ 34. En aktieeier har rett til å overdra sine aktier medmindre noget annet er avtalt eller følger av lov. Generalforsamlingen kan dog med almindelig flertall bestemme at overdragelse av aktier til andre personer eller institusjoner enn dem som er nevnt i § 19 i lov om erhvervelse av vannfall, bergverk og annen fast eiendom av 14 desember 1917, bare skal ha gyldighet overfor selskapet, hvis styret samtykker i overdragelsen; tilsvarende gjelder overgang av aktier på annen måte enn ved overdragelse.

Har et aktieerhverv funnet sted, hvortil der efter annet punktum kreves styrets samtykke, kan hververeren av styret settes en frist av minst 3 måneder innen hvilken forholdet må bringes i orden enten ved at styrets samtykke erhverves eller ved at aktien avhendes til en som fritt kan erverve den. Oversittes fristen, kan styret efter kunngjørelse med 4 ukers frist i Norsk Kunngjørelsestidende la aktien bortselges ved offentlig auksjon. Bestemmelsen i § 43 tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

Bestemmelsene i foregående ledd får tilsvarende anvendelse når der efterat aktieerhverv har funnet sted, inntreffer slike forandringer for hververerens vedkommende at de for-

27 febr. hold som gjorde at han kunde erhverve aktien uten sam-
Nr. 4. tykke efter annet punktum, ikke lenger er til stede.

Går en aktie over til flere eiere, må disse for styret utpeke en enkelt som like overfor selskapet skal gjelde som eneeier.

Forat overgang av aktie skal ha gyldighet like overfor selskapet, må anmeldelse være skjedd til selskapets styre. Er det pålydende beløp ikke fullt innbetalt, må erhververen derhos ha utstedt sin grunnfondsforskrivelse, og selskapets styre ved datert påtegning på aktiebrevet ha godkjent erhvervelsen; ved godkjennelsen bortfaller den tidligere eiers forpliktelse like overfor selskapet. Styret har å nekte godkjennelse, såfremt erhververen ikke kan anses vederheftig for det på aktien ennå ikke innbetalte beløp. I øvrig kan godkjennelse ikke nektes uten særlig hjemmel. Den, som ved årets utgang er eier av en aktie uten å ha meldt sin erhvervelse overensstemmende med disse forskrifter, er forpliktet til å gjøre sådan anmeldelse innen utgangen av januar det følgende år.

Er der ved avhendelse av aktie benyttet mellommann, påhviler det denne innen 1 måned å sende selskapets styre underretning om avhendelsen med angivelse av aktiens nummer og begge parter navn samt deres adresse. Er mellommann ikke benyttet, har avhenderen sådan anmeldelsesplikt.

Bestemmelsene i annet punktum og annet og tredje ledd samt femte ledds første punktum er uten anvendelse på ihendehaveraktiebrev som er fritatt for ombytning i medhold av avsnitt III i lov nr. 1 av 28 juli 1921, avsnitt III i lov nr. 1 av 24 mars 1922 og avsnitt III i lov nr. 4 av 21 juni 1929.

§ 56. Et medlem av styret må ikke delta i behandlingen eller avgjørelsen av noget anliggende, hvori han selv har fremtredende personlig eller økonomisk interesse.

Styremedlem, forretningsfører eller nogen av deres underordnede eller firma, hvori nogen av de nevnte personer har en fremtredende interesse, må i anledning av rettshandler som avsluttes for selskapet, ikke motta godtgjørelse av andre enn selskapet og heller ikke godtgjørelse, som medkontrahenten eller dennes representant har betinget for ham hos selskapet. Er sådan godtgjørelse avtalt eller oppebåret, tilfaller den selskapet. Styremedlem som ikke er ansatt på ubestemt tid og som ikke har den daglige ledelse av selskapets forretninger, kan dog av generalforsamlingen med to tredjedels flertall tillates å oppebære sådan godtgjørelse som foran nevnt, men kun forsåvidt godtgjørelsen tilfaller ham som mellommann og kun forsåvidt den skyldes formidling av

forretninger av i tillatelsen betegnet art; tillatelsen kan når 27 febr.
som helst tilbakekalles av generalforsamlingen med simpel stemmeflerhet. Vedkommende kan selv ikke delta i vote-
ringen. Nr. 4.

Et medlem av et forsikringsselskaps styre må ikke delta i beslutning om lån mot eller diskontering av noget papir, hvorpå medlemmets navn finnes.

Tillegg til § 57. Representanter som velges av stat eller kommune i medhold av § 64, behøver ikke å være aktieiere. Det samme gjelder representanter som velges av en enkelt klasse aktier, når samtlige aktier i klassen eies av stat eller kommune.

§ 60. Representantskapet har å våke over, at selskapets øiemed fremmes overensstemmende med lovgivningen, vedtektene, generalforsamlingens og representantskapets egne beslutninger.

Representantskapet har i den utstrekning, det finner fornødent, og som forholdene tillater, å la sig meddele opplysning om forretningens drift og har i dette øiemed til enhver tid samlet eller ved et utvalg adgang til selskapets bøker. Minst hvert år, og ellers så ofte vedtektene foreskriver eller representantskapet finner det fornødent, skal styret forelegge det utdrag og balanser av bøkene, så vel som forklaring om alt vesentlig, som er foregått i den forløpne tid. Dessuten har representantskapet til ubestemte tider, minst én gang om året, uten varsel å foranstalte undersøkelse av kasse og verdipapirer.

Representantskapet har til generalforsamlingen å avgi sin erklæring om det årlige regnskap og om forretningens drift og å fastsette det høieste beløp, der kan bli å utdele som utbytte.

Vedtektene bestemmer for øvrig dets virkekrets så vel i forhold til generalforsamlingen som til styret.

Bestemmelsene i § 56 første ledd skal også gjelde representanter. Bestemmelsene i § 56 annet ledd gjelder representanter hvor styret ikke har andre styremedlemmer enn dem, som har den daglige ledelse. I andre tilfelle gjelder bestemmelsene i § 56 annet ledd kun representantskapets ordfører samt medlemmer av et særlig kontrollutvalg, som måtte være utnevnt. § 56 annet ledds tredje punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 63. Den, som har og vil avgi fler enn én stemme, har å fremlegge en med hans navn underskrevet erklæring, hvori angis, hvor mange stemmer han avgir.

Møter nogen som fullmektig for en aktieier, må han fremlegge skriftlig fullmakt.

27 febr.

Nr. 4. En aktieeier kan ikke selv, ved fullmektig eller som fullmektig for andre delta i nogen avstemning angående hans egen stemmerett i generalforsamlingen eller angående ansvar for ham selv eller avslutning av rettshandel med ham selv; dog kan enhver aktieeier stemme på sig selv til tillitshverv i selskapet. Et styremedlem eller en forretningsfører kan ikke som aktieeier selv eller ved fullmektig eller som fullmektig for aktieeier delta i avstemning angående valg av revisorer, såfremt der er mer enn ti aksjonærer i selskapet. Ved avstemning om undersøkelse efter § 68 og valg av undersøkelsesnevnd kan ingen delta hvis forhold skal omfattes av undersøkelsen. Ved valg av representanter gjelder det samme, forsåvidt angår styremedlemmer, som er ansatt på ubestemt tid eller har den daglige ledelse av selskapets forretninger, og forretningsfører. Annet styremedlem kan stemme ved valg av representanter, men ikke med mer enn høist en tiendedel av selskapets aktiekapital.

Avgjørelse av tvist om stemmerett henhører under generalforsamlingen.

Over forhandlingene føres protokoll under ansvar av den, som har forsetet. Protokollen opleses før møtets slutning til vedtagelse og underskrives, foruten av den som har forsetet, av minst to av de tilstedeværende aktieeiere.

§ 64. Generalforsamlingen velger foruten det i § 13 omhandlede utvalg tillike representanter og styremedlemmer samt varamenn for disse tillitsmenn, såfremt vedtektene foreskriver valg av sådanne. Generalforsamlingen bestemmer, hvilken godtgjørelse de nevnte tillitsmenn skal ha. Generalforsamlingens bestemmelse herom kan fattes som forskrift i vedtektene. Det samme gjelder godtgjørelse til funksjonærer, såfremt disse helt eller delvis skal lønnes med tantième. Likeledes fatter generalforsamlingen hvert år beslutning om, hvorvidt regnskapet skal godkjennes og ansvarsfrihet (decharge) tilståes, samt med den av § 60 tredje ledd flytende begrensning, beslutning om anvendelsen av det overskudd regnskapet måtte utvise.

Dog kan vedtektene henlegge så vel valg av styremedlemmer og deres varamenn som beslutningen om anvendelse av årsoverskuddet til representantskapet. I selskaper som stat eller kommune har ydet lån, garanti eller lignende økonomisk støtte, kan det i vedtektene bestemmes at høist halvdelen av styrets og representantskapets medlemmer, derunder også styrets formann og representantskapets ordfører samt i tilfelle varamenn for disse tillitsmenn, skal velges henholdsvis av staten eller av kommunen.

For at tantième, som tilståes en representant, et styre-

medlem eller funksjonær, skal kunne overstige det dobbelte av, hvad han i samme egenskap for øvrig oppebærer i penger i årets løp, eller sammenlagt med hvad han på den nevnte måte oppebærer, skal kunne overstige kr. 50 000,00, må særskilt beslutning herom være fattet av generalforsamlingen med sådan stemmeflerhet som i § 71 første ledd bestemt. Det samme gjelder, når nogen udelukkende lønnes med tantième.

27 febr.
Nr. 4.

§ 65. Til å foreta revisjon av selskapets bokførsel velger representantskapet, hvor sådant finnes, og ellers generalforsamlingen, en eller flere revisorer. Om revisjonen skal revisor hvert år avgi beretning som blir å forelegge generalforsamlingen. Vedkommende departement kan gi nærmere forskrifter om beretningens innhold og om revisors plikter for øvrig. Revisor skal være til stede på generalforsamlinger i selskapet. Dog kan der i nevnte forskrifter gjøres begrensning i denne plikt.

Generalforsamlingen velger årlig decisorer, hvor sådanne er påbudt i vedtektene eller for øvrig anses påkrevet.

Hverken revisorer eller decisorer må være medlemmer av styret, inneha nogen styret eller et styremedlem underordnet stilling i eller utenfor selskapet eller være gift med noget medlem av styret eller beslektet eller besvogret med noget styremedlem i rett op- eller nedstigende linje eller i sidelinjen så nær som søsken.

Revisorer må ikke ha lån i eller antas som kausjonister eller endossenter for nye lån i selskapet.

Generalforsamlingen kan bestemme, at revisjonen ikke skal iverksettes av valgte revisorer, men av et selskap eller en annen innretning, som særlig befatter sig med regnskapsrevisjon.

§ 67. Vil en aktieeier ved dom få kjent ugyldig en beslutning av generalforsamling som stridende mot lov eller vedtekter, må han ha anlagt sak innen tre måneder efterat beslutningen er fattet.

Saksøkeren har ved sakens irettførsel å fremlegge en ham tilhørende aktie. Denne blir av retten å overlevere selskapet, efterat den er blitt forsynt med påtegning om at den i sakens anledning er deponert hos selskapet. Aktien kan ikke overdras til andre eller fordres tilbake, før endelig dom er avsagt. Når så er skjedd, har retten på forlangende å forsyne aktien med påtegning om, at deposisjonen er ophørt.

Fremlegges ikke aktien ved sakens irettførsel, blir saken efter selskapets begjæring å avvise. Klagen anses i så fall for å være endelig frafalt.

27. febr. Dom, gående ut på beslutningens ugyldighet, virker ikke
 Nr. 4. alene like overfor partene, men også like overfor de øvrige
 aktieiere. Var den angrepne beslutning anmeldt til handels-
 registret, blir den avsahte dom på bekostning av den hvem
 retten måtte bestemme, og uten hensyn til påanke, også å
 anmelde og registrere på sådan måte som i lov om handels-
 registre, firma og prokura av 17 mai 1890 § 21 sagt.

§ 68. Beslutning om at undersøkelse skal anstilles i
 anledning av stiftelse eller forretningsførsel eller avvikling,
 fattes av generalforsamlingen.

Er et forslag om sådan undersøkelse forkastet av ge-
 neralforsamlingen, kan aktieiere i et sådant antall eller i
 besiddelse av så mange aktier som nedenfor nevnt innen tre
 måneder efter generalforsamlingens avholdelse og gjennom en
 av dem opnevnt felles fullmektig hos vedkommende skifte-
 rett begjære opnevnt en eller flere menn til å anstille sådan
 undersøkelse. Sådan begjæring kan fremsettes av den eller
 dem som alene eller tilsammen eier aktier for minst en tiende-
 del av selskapets aktiekapital, eller av minst ti aktieiere
 eller — om selskapets medlemstall er under et hundre eller
 under tyve — av henholdsvis minst fem og to aktieiere.
 I forsikringsselskaper og i andre selskaper med minst 1 mil-
 lion kroner aktiekapital skal dog antallet være minst $\frac{1}{10}$ av
 aksjonærantallet, dog ikke mer enn 20. I banker kan be-
 gjæringen bare fremsettes av den eller dem som eier aktier
 for minst en tiendedel av aktiekapitalen. Begjæringen skal
 etterkommes, såfremt det sannsynliggjøres at der er utvist
 svik eller grov skjodesløshet, og såfremt der i skifteretten
 fremlegges aktier for en tiendedel av aktiekapitalen eller
 tilhørende minst så mange aktieiere som foran nevnt; om
 aktienes påtegning og opbevaring gjelder hvad i § 67 er
 sagt, således at aktiene skal være deponert inntil undersø-
 kelsen er endt eller begjæringen er endelig avslått. For-
 innen skifteretten treffer sin avgjørelse, har den å gi så vel
 selskapet som den hvis forhold påklages, anledning til å ut-
 tale sig. Avgjørelsen kan innen fjorten dager efterat den
 av skifteretten er blitt vedkommende meddelt, innbringes for
 vedkommende regjeringsdepartement til prøvelse. Forskrif-
 tene i lov om rettergangsmåten for tvistemål §§ 399 og 401
 får tilsvarende anvendelse.

De av skifteretten opnevnte menn har i fornøden ut-
 strekning å etterse selskapets bøker, kasse, løsøre, papirer
 og varer og å avgi sin beretning til skifteretten. Denne
 underretter aktieieernes fullmektig om undersøkelsens slut-
 ning og sammenkaller en generalforsamling til avholdelse
 innen fire uker derefter og forelegger denne utvalgets innstil-

ling. De opnevnte menn har å iakta taushet angående for- 27 febr.
hold eller gjenstander, som ved undersøkelsen er blitt dem Nr. 4.
bekjent, men som ligger utenfor undersøkelsens ramme; like
overfor uvedkommende har de ubegrenset taushetsplikt. Deres
godtgjørelse fastsettes av skifteretten, som likeledes bestem-
mer hvem der skal bære de ved undersøkelsen forvoldte
utgifter. Skifterettens avgjørelser kan innen samme frist og
etter samme regler som oven nevnt av enhver vedkommende
innbringes for vedkommende regjeringsdepartement.

§ 69. Erstatning for skade forvoldt av stiftere, innby-
dere, styremedlemmer, representanter, revisorer eller deci-
sorer, likesom også selskapets rett etter § 19 og § 56 inn-
tales av selskapet. Beslutning om anlegg av sådant søksmål
fattes i generalforsamling. Beslutning om at sak ikke skal
anlegges, er befriende for vedkommende.

Dog kan aktieeiere som ikke har stemt for beslutningen,
i sådant antall eller i besiddelse av så mange aktier som i
§ 68 sagt, når de har vært aktionærer enten siden selskapets
stiftelse eller i det siste år, jfr. § 34 femte ledd, ved en av
dem opnevnt felles fullmektig, innen tre måneder efter ge-
neralforsamlingens avholdelse, eller — såfremt der efter be-
slutningen er fremsatt begjæring om undersøkelse i henhold
til § 68 — efterat undersøkelsen er endt eller begjæringen
endelig avslått, anlegge sak på selskapets vegne og i dets
navn til inntale av erstatning for skade voldt ved svik eller
grov skjodesløshet eller av selskapets rett etter §§ 19 og 56.
Ved sakens irettførsel må der i retten fremlegges aktier for
en tiendedel av aktiekapitalen eller tilhørende minst så mange
aktieeiere som i § 68 nevnt; om aktienes påtegning og op-
bevaring og om undlatelsen av betimelig å fremlegge dem,
gjelder hvad i § 67 er sagt.

Tapes saken, har vedkommende aktieeiere selv å bære
samtlige omkostninger; vinnes den, har de rett til å fordre
omkostningene godtgjort av selskapet, dog ikke utover den
erstatning der som følge av søksmålet er kommet selskapet
til gode.

Hvad foran er sagt om saksanlegg, får tilsvarende an-
vendelse på påtale av straffbare handlinger og begjæring om
påtale.

§ 70. Har aktieeiere i sådant antall, eller i besiddelse
av så mange aktier som i § 68 sagt, og som har vært aktio-
nærer enten siden selskapets stiftelse eller i det siste år,
jfr. § 34 femte ledd, hos selskapets vedkommende forges
forlangt en generalforsamling innkalt med høist fjorten dagers
varsel til behandling av bestemt angitte emner, kan de kreve
at skifteretten, hvis den finner kravet rimelig, på lovlig måte

27 febr. og på selskapets bekostning innkaller generalforsamling. De
 Nr. 4. må i så fall fremlegge aktier for en tiendedel av kapitalen
 eller tilhørende minst så mange aktieeiere som i § 68 nevnt;
 med hensyn til aktienes påtegning og opbevaring finner reg-
 lene i § 67 tilsvarende anvendelse, således at aktiene skal
 være deponert inntil generalforsamlingen er avholdt.

Innkallelsen av generalforsamling anses forgjeves å være
 forlangt, når selskapets vedkommende ikke innen fjorten
 dager, efter at forlangendet bevislig er fremsatt, på lovlig
 måte har utferdiget den.

§ 76. Beslutning om et aktieselskaps frivillige oppløs-
 ning fattes av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning
 herom utfordres at to tredjedeler av de avgitte stemmer er
 derfor, og at enten de medlemmer som stemmer for den,
 innehar aktier for minst to tredjedeler av aktiekapitalen,
 eller at beslutningen gjentas med to tredjedels stemmeflerhet
 av en ny generalforsamling. Såfremt to tredjedeler av den
 innbetalte aktiekapital er gått tapt, er det dog tilstrekkelig
 at et antall aktieeiere som tilsammen eier minst en fjerdedel
 av den innbetalte aktiekapital, stemmer derfor. Aktier som
 måtte være utelukket fra stemmegivning i generalforsamlin-
 gen, medtas ikke ved disse beregninger.

Den generalforsamling, som beslutter oppløsningen, velger
 samtidig et styre til å forestå avviklingen. Medlemmer av
 det tjenstgjørende styre kan velges, såfremt vedtektene ikke
 anderledes bestemmer. I øvrig trer det tidligere styre ut av
 virksomhet.

Aktieselskapets forretninger kan under avviklingen fort-
 settes i det omfang, som anses hensiktsmessig.

Efter begjæring av aktieeiere som tilsammen eier minst
 en fjerdepart av aktiekapitalen, kan skifteretten bestemme
 at avviklingen skal foretas av en eller flere menn, som op-
 nevnes av skifteretten. Forinnen skifteretten treffer sin av-
 gjørelse, skal den gi styret anledning til å uttale sig; § 68
 annet ledds siste punktum får tilsvarende anvendelse. De
 opnevnte menn trer i styrets sted. Aktionærer som repre-
 senterer minst en fjerdepart av den på en generalforsamling
 representerte kapital så vel som de av skifteretten opnevnte
 likvidatorer kan innbringe en generalforsamlings avgjørelse
 for skifteretten, hvis avgjørelse blir endelig.

§ 85. Nedsettelse av aktiekapitalen (herunder innbe-
 fattet avskrivning på aktiene) kan alene finne sted i henhold
 til generalforsamlingsbeslutning, fattet med sådan stemme-
 flerhet som i § 76 annet og fjerde punktum bestemt. Så-
 dan beslutning kan alene fattes, efterat begrunnet erklæring

er innhentet fra representantskapet, hvor sådant finnes, og 27 febr.
ellers fra styret. Nr. 4.

Den fattede beslutning som tillike skal fastsette reglene for dens gjennomførelse, blir å anmelde til handelsregistret og å innrykke to ganger i «Norsk Kunngjørelsestidende».

Kjente fordringshavere skal så vidt mulig særskilt varsles om beslutningen. For fordringshaver hvis tilgodehavende ennå ikke er forfallent, eller hvis fordring er uviss eller omstridt, blir beløpet, når han fremsetter begjæring derom innen den nedenfor i fjerde ledd nevnte frist, å avsette overensstemmende med reglene i § 80.

Den endelige utførelse av beslutningen kan ikke finne sted, før der fra annen gangs offentliggjørelse i «Norsk Kunngjørelsestidende» er hengått tre måneder, dersom selskapet har kjente fordringshavere kun i Norge, seks måneder, dersom det har kjente fordringshavere kun i Europa, samt et år, dersom det har kjente fordringshavere på noget sted utenfor Europa.

Når beslutningen er bragt til endelig utførelse, blir anmeldelse å avgi derom til handelsregistret. Er dette ikke skjedd innen seks måneder fra utløpet av de i fjerde ledd nevnte frister, taper beslutningen sin kraft.

Bestemmelsene i annet, tredje, fjerde og femte ledd får ikke anvendelse på nedskrivning av den i § 24 annet ledd omhandlede arbeideraktiekapital.

II.

I lov om skibsaktieselskaper av 26 juli 1916 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 20. Aktiekapitalen må ikke være mindre enn tre tusen kroner.

Aktier må ikke tillates tegnet til underkurs.

Tegnes aktier til overkurs, skal den derved erhvervede vinning fortrinsvis anvendes til å dekke omkostningene ved selskapets stiftelse eller ved forhøielse av aktiekapitalen gjennom utstedelse av nye aktier.

§ 24. Forhøielse av aktiekapitalen ved utstedelse av nye aktier kan alene besluttes av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning herom utkreves at to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor. Sådant beslutning kan derhos først fattes efterat selskapet er registrert. I beslutningen må angis en bestemt høieste grense for forhøielsen. Ingen avtale som inngår under nærværende lovs § 4 nr. 5—12, er gyldig uten samtykke av generalforsamlingen.

Med Kongens tillatelse kan forhøielsen foretas, uten at bestemmelsene i §§ 25 og 26 kommer til anvendelse, og

27 febr. således at de nye aktier uhindret av eldre aktionærs for-
Nr. 4. trinsrett til tegning bare skal kunne tegnes av selskapets funksjonærer og arbeidere, likesom de heller ikke senere skal kunne overdras til andre enn sådanne. Forhoielsen skal i så fall ikke anmeldes til firmaregistret, og det tegnede beløp skal i alle regnskaper og meddelelser til almenheten betegnes som arbeideraktiekapital.

§ 33. Ved ethvert selskap skal der holdes en aktiebok, hvori samtlige aktier skal være innført med nøiaktig angivelse av eierens navn, stilling og bosted.

Enhver aktionær har rett til å gjøre sig bekjent med aktiebokens innhold. Vedkommende departement kan gi forskrifter herom.

§ 34. En aktieeier har rett til å overdra sine aktier medmindre noget annet er avtalt eller følger av lov.

Overdragelse av aktie kan med virkning overfor selskapet først skje efterat det pålydende beløp er fullt innbetalt.

Går en aktie over til flere eiere, må disse overfor styret utpeke en enkelt der like overfor selskapet skal gjelde som eeneier.

For at overgang av aktie skal ha gyldighet like overfor selskapet, må anmeldelse være skjedd til selskapets styre. Den som ved årets utgang er eier av en aktie uten å ha meldt sin erhvervelse overensstemmende med disse forskrifter, er forpliktet til å gjøre sådan anmeldelse innen utgangen av januar det følgende år.

Er der ved avhendelse av aktie benyttet mellommann, påhviler det denne innen 1 måned å sende selskapets styre underretning om avhendelsen med angivelse av aktiens nummer og begge parter navn samt deres adresse. Er mellommann ikke benyttet, har avhenderen sådan anmeldelsesplikt.

§ 47. Det er forbudt å gjøre ansettelse av fører for eller mannskap på noget selskapet tilhørende skib avhengig av, at vedkommende selv tegner eller overtar eller formår andre til å tegne eller overta aktier i selskapet. Styremedlem eller forretningsfører (kontorchef, prokurist), som overtrer dette forbud eller medvirker til sådan overtredelse, er pliktig til å innløse de tegnede eller overtatte aktier efter den pris som er betalt for dem, når forlangende derom fremsettes innen et år efter at vedkommende fører eller mannskap har fråtrådt sin stilling.

§ 56. Et medlem av styret må ikke delta i behandlingen eller avgjørelsen av noget anliggende, hvori han selv har fremtredende personlig eller økonomisk særinteresse.

Styremedlem, forretningsfører eller nogen av deres under-

ordnede eller firma, hvori nogen av de nevnte personer har en fremtredende interesse, må i anledning av rettshandler som avsluttes for selskapet, ikke motta godtgjørelse av andre enn selskapet og heller ikke godtgjørelse, som medkontra- henten eller dennes representant har betinget for ham hos selskapet. Er sådan godtgjørelse avtalt eller oppebåret, til- faller den selskapet. Styremedlem som ikke er ansatt på ubestemt tid og som ikke har den daglige ledelse av selska- pets forretninger, kan dog av generalforsamlingen med to tredjedels flertall tillates å oppebære sådan godtgjørelse som foran nevnt, men kun forsåvidt godtgjørelsen tilfaller ham som mellemmann og kun forsåvidt den skyldes formidling av forretninger av i tillatelsen betegnet art; tillatelsen kan når som helst tilbakekalles av generalforsamlingen med simpel stemmeflerhet. Vedkommende kan selv ikke delta i vote- ringen.

Tillegg til § 57. Representanter som velges av stat eller kommune i medhold av § 64, behøver ikke å være aktieiere. Det samme gjelder representanter som velges av en enkelt klasse aktier, når samtlige aktier i klassen eies av stat eller kommune.

§ 60. Vedtektene bestemmer for øvrig representant- skapets virkekrets så vel i forhold til generalforsamlingen som til styret.

Bestemmelsene i § 56 første ledd skal også gjelde repre- sentanter. Bestemmelsene i § 56 annet ledd gjelder represen- tanter hvor styret ikke har andre styremedlemmer enn dem, som har den daglige ledelse. I andre tilfelle gjelder bestem- melsene i § 56 annet ledd kun representantskapets ordfører samt medlemmer av et særlig kontrollutvalg, som måtte være utnevnt. § 56 annet ledds tredje punktum får tilsvarende anvendelse.

§ 63. Den, som har og vil avgi fler enn én stemme, har å fremlegge en med hans navn underskrevet erklæring, hvori angis, hvor mange stemmer han avgir.

Møter nogen som fullmektig for en aktieier, må han fremlegge skriftlig fullmakt.

En aktieier kan ikke selv, ved fullmektig eller som fullmektig for andre delta i nogen avstemning angående hans egen stemmerett i generalforsamlingen eller angående ansvar for ham selv eller avslutning av rettshandel med ham selv; dog kan enhver aktieier stemme på sig selv til tillitshverv i selskapet. Et styremedlem eller en forretningsfører kan ikke som aktieier selv eller ved fullmektig eller som full- mektig for aktieier delta i avstemning angående valg av revisorer, såfremt der er mer enn ti aksjonærer i selskapet.

27 febr.
Nr. 4.

27 febr. Ved avstemning om undersøkelse efter § 68 og valg av
Nr. 4. undersøkelsesnevnd kan ingen delta hvis forhold skal omfattes av undersøkelsen. Ved valg av representanter gjelder det samme, forsåvidt angår styremedlemmer, som er ansatt på ubestemt tid eller har den daglige ledelse av selskapets forretninger, og forretningsfører. Annet styremedlem kan stemme ved valg av representanter, men ikke med mer enn høist en tiendedel av selskapets aktiekapital.

Avgjørelse av tvist om stemmerett henhører under generalforsamlingen.

Over forhandlingene føres protokoll under ansvar av den, som har forsetet. Protokollen opleses før møtets slutning til vedtagelse og underskrives, foruten av den, som har forsetet, av minst to av de tilstedeværende aktieeiere.

§ 64. Generalforsamlingen velger foruten det i § 13 omhandlede utvalg tillike representanter og styremedlemmer samt varamenn for disse tillitsmenn, såfremt vedtektene foreskriver valg av sådanne. Generalforsamlingen bestemmer, hvilken godtgjørelse de nevnte tillitsmenn skal ha. Generalforsamlingens bestemmelse herom kan fattes som forskrift i vedtektene. Det samme gjelder godtgjørelse til funksjonærer, såfremt disse helt eller delvis skal lønnes med tantième. Likeledes fatter generalforsamlingen hvert år beslutninger om, hvorvidt regnskapet skal godkjennes og ansvarsfrihet (decharge) tilståes, samt med de av § 36 annet ledd og § 59 tredje ledd flytende begrensninger beslutning om anvendelse av det overskudd regnskapet måtte utvise.

Dog kan vedtektene henlegge så vel valg av styremedlemmer og deres varamenn som beslutningen om anvendelse av årsoverskuddet til representantskapet. I selskaper som stat eller kommune har ydet lån, garanti eller lignende økonomisk støtte, kan det i vedtektene bestemmes at høist halvdelen av styrets og representantskapets medlemmer, derunder også styrets formann og representantskapets ordfører samt i tilfelle varamenn for disse tillitsmenn, skal velges henholdsvis av staten eller av kommunen.

For at tantième, som tilståes en representant, et styremedlem eller funksjonær, skal kunne overstige det dobbelte av, hvad han i samme egenskap for øvrig oppebærer i penger i årets løp, eller sammenlagt med, hvad han på den nevnte måte oppebærer, skal kunne overstige kr. 50 000,00, må særskilt beslutning herom være fattet av generalforsamlingen med sådan stemmeflerhet som i § 71 første ledd bestemt. Det samme gjelder, når nogen utelukkende lønnes med tantième.

§ 65. Til å foreta revisjon av selskapets bokførsel velger representantskapet, hvor sådant finnes, og ellers gene-

ralforsamlingen, en eller flere revisorer. Om revisjonen skal 27 febr.
revisor hvert år avgi beretning, som blir å forelegge general- Nr. 4.
forsamlingen. Vedkommende departement kan gi nærmere
forskrifter om beretningens innhold og om revisors plikter
for øvrig. Revisor skal være til stede på generalforsamlinger
i selskapet. Dog kan der i nevnte forskrifter gjøres begrens-
ning i denne plikt.

Generalforsamlingen velger årlig decisorer, hvor sådanne
er påbudt i vedtektene eller for øvrig anses påkrevet.

Hverken revisorer eller decisorer må være medlemmer
av styret, inneha nogen styret eller et styremedlem under-
ordnet stilling i eller utenfor selskapet eller være gift med
noget medlem av styret eller beslektet eller besvogret med
noget styremedlem i rett op- eller nedstigende linje eller i
sidelinjen så nær som søsken.

Revisorer må ikke ha lån i eller antas som kausjonister
eller endossenter for nye lån i selskapet.

Generalforsamlingen kan bestemme, at revisjonen ikke
skal iverksettes av valgte revisorer, men av et selskap eller
annen innretning, som særlig befatter sig med regnskaps-
revisjon.

§ 67. Vil en aktieeier ved dom få kjent ugyldig en
beslutning av generalforsamling som stridende mot lov eller
vedtekter, må han ha anlagt sak innen tre måneder, efterat
beslutningen er blit ham bekjent, og i ethvert fall innen et
år efterat beslutningen blev fattet.

Saksøkeren har ved sakens iretteførsel å fremlegge en
ham tilhørende aktie. Denne blir av retten å overlevere
selskapet, efterat den er blitt forsynt med påtegning om, at
den i sakens anledning er deponert hos selskapet. Aktien
kan ikke overdras til andre eller fordres tilbake, før endelig
dom er avsagt. Når så er skjedd, har retten på forlangende
å forsyne aktien med påtegning om at deposisjonen er ophørt.

Fremlegges ikke aktien ved sakens iretteførsel, blir
saken efter selskapets begjæring å avvise. Klagen anses i så
fall for å være endelig frafalt.

Dom, gående ut på beslutningens ugyldighet, virker ikke
alene like overfor partene, men også like overfor de øvrige
aktieeiere. Var den angrepne beslutning anmeldt til handels-
registret, blir den avsahte dom på bekostning av den hvem
retten måtte bestemme, og uten hensyn til påanke, også å
anmelde og registrere på sådan måte som i lov om handels-
registre, firma og prokura av 17 mai 1890 § 21 sagt.

§ 68. Beslutning om at undersøkelse skal anstilles i
anledning av stiftelse eller forretningsførsel eller avvikling,
fattes av generalforsamlingen.

27 febr. 1930. Er et forslag om sådan undersøkelse forkastet av generalforsamlingen, kan aktieeiere i et sådant antall eller i besiddelse av så mange aktier som nedenfor nevnt innen tre måneder efter generalforsamlingens avholdelse og gjennom en av dem opnevnt felles fullmektig hos vedkommende skifterett begjære opnevnt en eller flere menn til å anstille sådan undersøkelse. Sådan begjæring kan fremsettes av den eller dem som alene eller tilsammen eier aktier for minst en tiendedel av selskapets aktiekapital, eller av minst ti aktieeiere eller — om selskapets medlemstall er under hundre eller under tyve — av henholdsvis fem og to aktieeiere. I selskaper med minst 1 million aktiekapital skal dog antallet være minst $\frac{1}{10}$ av aksjonærantallet, dog ikke mer enn 20. Begjæringen skal etterkommes, såfremt det sandsynliggjøres, at der er utvist svik eller grov skjødesløshet, og såfremt der i skifteretten fremlegges aktier for en tiendedel av aktiekapitalen eller tilhørende minst så mange aktieeiere som foran nevnt; om aktienes påtegning og opbevaring gjelder, hvad i § 67 er sagt, således at aktiene skal være deponert, inntil undersøkelsen er endt eller begjæringen er endelig avslått. Forinnen skifteretten treffer sin avgjørelse, har den å gi så vel selskapet som den, hvis forhold påklages, anledning til å uttale sig. Avgjørelsen kan innen en måned efterat den av skifteretten er blitt vedkommende meddelt, innbringes for vedkommende regjeringsdepartement til prøvelse. Forskriftene i lov om rettergangsmåten for tvistemål §§ 399 og 401 får tilsvarende anvendelse.

De av skifteretten opnevnte menn har i fornøden utstrekning å etterse selskapets bøker, kasse, løsøre, papirer og varer og å avgi sin beretning til skifteretten. Denne underretter aktieeiernes fullmektig om undersøkelsens slutning og sammenkaller en generalforsamling til avholdelse innen fire uker derefter og forelegger denne utvalgets innstilling. De opnevnte menn har å iaktta taushet angående forhold eller gjenstander, som ved undersøkelsen er blitt dem bekjent, men som ligger utenfor undersøkelsens ramme; like overfor uvedkommende har de ubegrenset taushetsplikt. Deres godtgjørelse fastsettes av skifteretten, som likeledes bestemmer, hvem der skal bære de ved undersøkelsen forvoldte utgifter. Skifterettens avgjørelse kan innen samme frist og efter samme regler som oven nevnt av enhver vedkommende innbringes for vedkommende regjeringsdepartement.

§ 69. Erstatning for skade voldt av stiftere, innbydere, styremedlemmer, representanter, revisorer eller decisorer, likesom også selskapets rett efter § 19 og § 56 inntales av selskapet. Beslutning om anlegg av sådant søksmål fattes i

generalforsamling. Beslutning om, at sak ikke skal anlegges, 27 febr. er befriende for vedkommende. Nr. 4.

Dog kan aktieiere, som ikke har stemt for beslutningen, i sådant antall eller i besiddelse av så mange aktier som i § 68 sagt når de har vært aktionærer enten siden selskapets stiftelse eller i det siste år, jfr. § 34 femte ledd, ved en av dem opnevnt felles fullmektig, innen 3 måneder efter generalforsamlingens avholdelse, eller — såfremt der efter beslutningen er fremsatt begjæring om undersøkelse i henhold til § 68 — efterat undersøkelsen er endt eller begjæringen endelig avslått, anlegge sak på selskapets vegne og i dets navn til inntale av erstatning for skade voldt ved svik eller grov skjodesløshet eller av selskapets rett efter §§ 19 og 56. Ved sakens irettførsel må der i retten fremlegges aktier for en tiendedel av aktiekapitalen eller tilhørende minst så mange aktieiere som i § 68 nevnt; om aktienes påtegning og opbevaring og om undlatelsen av betimelig å fremlegge dem, gjelder, hvad i § 67 er sagt.

Tapes saken, har vedkommende aktieiere selv å bære samtlige omkostninger; vinnes den, har de rett til å fordre omkostningene godtgjort av selskapet, dog ikke utover den erstatning, der som følge av søksmålet er kommet selskapet til gode.

Hvad foran er sagt om saksanlegg, får tilsvarende anvendelse på påtale av straffbare handlinger og begjæring om påtale.

§ 70. Har aktieiere i sådant antall, eller i besiddelse av så mange aktier som i § 68 sagt, og som har vært aktionærer enten siden selskapets stiftelse eller i det siste år, jfr. § 34 femte ledd, hos selskapets vedkommende forgjeves forlangt en generalforsamling innkalt med høist fjorten dagers varsel til behandling av bestemt angitte emner, kan de kreve, at skifteretten hvis den finner kravet rimelig på lovlig måte og på selskapets bekostning innkaller generalforsamling. De må i så fall fremlegge aktier for en tiendedel av kapitalen eller tilhørende minst så mange aktieiere som i § 68 nevnt; med hensyn til aktienes påtegning og opbevaring finner reglene i § 67 tilsvarende anvendelse, således at aktiene skal være deponert, inntil generalforsamlingen er avholdt.

Innkallelsen av generalforsamling anses forgjeves å være forlangt, når selskapets vedkommende ikke innen fjorten dager, efterat forlangendet bevislig er fremsatt, på lovlig måte har utferdiget den.

§ 76. Beslutning om frivillig oppløsning av selskapet fattes av generalforsamlingen. Til gyldig beslutning herom utfordres, at to tredjedeler av de avgitte stemmer er derfor,

27 febr. og at enten de medlemmer, som stemmer for den, innehar
 Nr. 4. aktier for minst to tredjedeler av aktiekapitalen, eller at beslutningen gjentas med to tredjedels stemmeflerhet av en ny generalforsamling.

Aktier, som måtte være utelukket fra stemmegivning i generalforsamlingen, medtas ikke ved beregningen.

Den generalforsamling, som beslutter oppløsningen, velger samtidig et styre til å forestå avviklingen. Medlemmer av det tjenstgjørende styre kan velges, såfremt vedtektene ikke anderledes bestemmer. I øvrig trer det tidligere styre ut av virksomhet.

Selskapets forretninger kan under avviklingen fortsettes i det omfang, som anses hensiktsmessig.

Efter begjæring av aktieieiere som tilsammen eier minst en fjerdepart av aktiekapitalen, kan skifteretten bestemme at avviklingen skal foretas av en eller flere menn som opnevnes av skifteretten. Forinnen skifteretten treffer sin avgjørelse, skal den gi styret anledning til å uttale sig; § 68 annet ledds siste punktum får tilsvarende anvendelse. De opnevnte menn trer i styrets sted. Aktionærer som representerer minst en fjerdepart av den på en generalforsamling representerte kapital, så vel som de av skifteretten opnevnte likvidatorer kan innbringe en generalforsamlings avgjørelse for skifteretten, hvis avgjørelse blir endelig.

§ 85. Nedsettelse av aktiekapitalen (herunder innbefattet avskrivning på aktiene) kan alene finne sted i henhold til generalforsamlingsbeslutning, fattet med sådan stemmeflerhet som i § 76 annet og fjerde punktum bestemt. Sådan beslutning kan alene fattes, efterat begrunnet erklæring er innhentet fra representantskapet, hvor sådant finnes, og ellers fra styret.

Den fattede beslutning, som tillike skal fastsette reglene for dens gjennomførelse, blir å anmelde til handelsregistret og å innrykke to ganger i «Norsk Kunngjørelsestidende».

Kjente fordringshavere skal så vidt mulig særskilt varsles om beslutningen. For fordringshaver, hvis tilgodehavende ennå ikke er forfallent, eller hvis fordring er uvisst eller omstridt, blir beløpet, når han fremsetter begjæring derom innen den nedenfor i fjerde ledd nevnte frist, å avsette overensstemmende med reglene i § 80.

Den endelige utførelse av beslutningen kan ikke finne sted, før der fra annen gangs offentliggjørelse i «Norsk Kunngjørelsestidende» er hengått tre måneder, dersom selskapet har kjente fordringshavere kun i Norge, seks måneder, dersom det har kjente fordringshavere kun i Europa, samt

et år, dersom det har kjente fordringshavere på noget sted 27 febr.
utenfor Europa. Nr. 4.

Når beslutningen er bragt til endelig utførelse, blir anmeldelse å avgi derom til handelsregistret. Er dette ikke skjedd innen seks måneder fra utløpet av de i fjerde ledd nevnte frister, taper beslutningen sin kraft.

Bestemmelsene i annet, tredje, fjerde og femte ledd får ikke anvendelse på nedskrivning av den i § 24 annet ledd omhandlede arbeideraktiekapital.

III.

Hvis et selskap som er stiftet før denne lovs ikrafttreden, har mindre aktiekapital enn nevnt under I § 20 og II § 20, skal det innen 5 år efter lovens ikrafttreden enten ha avhjulpet denne mangel eller ha oppløst sig. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse, dog således at kapitalen må være minst et tusen kroner. Oversittes fristen, får bestemmelsene i § 75 i de under I og II nevnte lover tilsvarende anvendelse.

I selskaper som er stiftet før denne lovs ikrafttreden, kan det innen 1 juli 1931 i vedtektene bestemmes at aktienes omsettelighet skal være begrenset.

IV.

De nye bestemmelser under I § 56 annet ledd, jfr. § 60 siste ledd, og II § 56 annet ledd, jfr. § 60 siste ledd, kommer forsåvidt angår personer som ved lovens ikrafttreden hadde rett til sådan godtgjørelse som der nevnt, først til anvendelse fra det tidspunkt da deres forhold til selskapet gjennom opsigelse eller valg efter lovens ikrafttreden tidligst kunde ha vært bragt til ophør. Tilsvarende gjelder de nye bestemmelser under I § 64 siste ledd og II § 64 siste ledd, forsåvidt angår personer som ved lovens ikrafttreden hadde rett til tantième.

V.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1930. Fra samme dag opheves lov om forandringer i aktielovgivningen av 21 juni 1929 nr. 4 I og II.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 27 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

27 febr. **Lov om laks- og sjørrettfiskeriene m. v.**
 Nr. 5. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
 at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25
 februar 1930 sålydende:

Kapitel 1.

Fiskeretten.

§ 1.

- a. Rett til å drive laks- og sjørrettfiske i vassdrag (elv, vann eller innsjø) tilkommer alene grunneieren.
- b. I sjøen tilkommer der den nærmest tilstøtende grunns eier enerett til laks- og sjørrettfiske, forsåvidt fisket foregår med kilenot, lakseverp eller lignende redskaper samt krokarn.

Ved utløpet av elv, hvor laks går op, er den tilstøtende grunns eier også eneberettiget til sådant fiske med kastenot (vad) innenfor en avstand av 250 meter fra elvens utløp.

Bestemmelsen om den tilstøtende grunns eiers enerett gjelder også ø, holme eller skjær, som ikke ved almindelig høivann ligger under havflaten.

I fjord eller sund strekker dog eneretten sig i intet tilfelle lenger enn til en fjerdedel av fjordens eller sundets bredde ved almindelig lavvann midtsommers.

§ 2. Det laks- eller sjørrettfiske, som overensstemmende med § 1 tilligger statens beholdne jord i Finnmark, er i sin almindelighet fritt for enhver norsk borger så vel i vassdrag som i sjø. Dog kan enerett til sådant fiske bortforpaktet på inntil 10 år ad gangen. Bortforpaktningen skjer på den måte, som er foreskrevet i det i medhold av lov av 22 mai 1902 angående avhendelse av statens jord og grunn i Finnmark fylkes landdistrikt til enhver tid utferdigede reglement.

Har bortforpaktning ikke funnet sted, kan vedkommende politimester for større eller mindre deler av et distrikt bestemme, at fisket kun kan foregå efter utvisning. For sådan utvisning betales en avgift, som ikke må overstige 10 kroner pr. år.

De fornødne nærmere bestemmelser angående utvisningen, avgiftens størrelse m. v. avgis av vedkommende regjeringsdepartement.

Avgift for forpaktning og utvisning inngår i det ved lov av 22 juni 1863 § 11, jfr. lov av 22 mai 1902, opprettede fond til fremme av jord- og skogbruket i Finnmark fylke. Bestemmelsene i § 5 i nevnte lov av 22 mai 1902 skal ikke være til hinder for, at en del av det nevnte fonds inntekter efter bevilgning av Stortinget kan anvendes til foranstaltninger, som foranlediges ved utvisning eller bortforpaktning av fiske av

laks- eller sjørret, eller til fremme av disse fiskerier i Finnmark fylke. 27 febr. Nr. 5.

Forannevnte bestemmelser gjelder ikke i Altenelvns hovedvassdrag, heller ikke Tanaelven med bielver.

Hvor anbringelse av faststående fiskeredskaper på statens grunn i Finnmark antas i særlig grad å hindre laksens adgang til vassdrag, kan Kongen forby bruken av de nevnte redskaper.

§ 3. De strekninger av vassdrag, der hører til ikke særskilt matrikulert statseiendom, som ikke er skog- eller fjellalmenning og hvori der går laks eller sjørret, kan bortforpaktet av vedkommende regjeringsdepartement for en tid av inntil tyve år ad gangen, således at leieren blir eneberettiget til fiskeri så vel av laks og sjørret som av annen fisk på den bortforpaktede strekning. Avgiften tilfaller statskassen med en halvdel og vedkommende sogne- eller herredskasse med en halvdel. Dog kan avgiften med Stortingets samtykke anvendes til å muliggjøre eller lette opgang av fisk i vassdraget ved laksetrapper eller lignende anlegg og til andre foranstaltninger til fremme av fiskeriet i vassdraget.

Hvis fiskeretten tilkommer et bygdela, skal bortforpaktningen godkjennes av Kongen, efterat vedkommende herredstyes uttalelse er innhentet.

§ 4. Overlater grunneier noen annen sin eiendom til bruk, skal retten til fiske av laks og sjørret, når intet annet er bestemt, tilkomme brukeren.

§ 5. Kongen kan under iakttagelse av slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme, at i sjøen må intet som helst fiskeredskap brukes nærmere et til fiske av laks eller sjørret stående redskap av noget i § 1 nevnte slags enn 200 meter på redskapets fangstside. Dog skal dette forbud ikke være til hinder for sildefiske, loddefiske, notkast efter makrel og sei, eller for bruken av stang eller håndsnøre, ei heller for fiske, der foregår på fiskerens egen grunn.

§ 6. Hvor to eller flere sammenstøtende eiendommer har en så kort sjøstrand, eller hvor de stedlige forhold er sådanne, at redskap til fiske av laks eller sjørret i sjøen, anbragt fra den ene eiendom, kan antas å forringe eller umuliggjøre fiske med sådant redskap, anbragt fra naboeiendommen, kan den enhver eiendom tilkommende rett til fiske i tvisttilfelle avgjøres ved skjønn efter forlangende av en av partene.

§ 7. Forsåvidt der ved nærværende lovs ikrafttreden ifølge særlig adkomst tilkommer noen særrettigheter med hensyn til laks- eller sjørretfiske utover eller i strid med de i foranstående paragrafer inneholdte bestemmelser, skal sådanne rettigheter fremdeles være ham forbeholdt.

27 febr.

Nr. 5.

Kapitel 2.*Fiskeridistrikter og fiskeristyre m. v.*

§ 8.

1. a. Overalt hvor der foregår laksefiske, inndeles landet av Kongen eller den han dertil bemyndiger, efter at vedkommende kommunestyre er hørt, i fiskeridistrikter, der som regel ikke bør omfatte mer enn ett politimesterdistrikt.

b. I hvert fiskeridistrikt skal der i almindelighet være et fiskeristyre bestående av fra fem til ti medlemmer med like mange varamenn. Fiskeristyret velges av kommunestyrene blandt eiere eller brukere av laks- og sjørrettfiskerier. Valgmøte kan holdes særskilt av hvert kommunestyre. Bruker er kun valgbar, når fisket er ham overdratt for minst 5 år.

c. Medlemmenes antall og fordeling mellem kommunene bestemmes av fylkesmannen eller, om fiskeridistriktet faller innen flere fylker, av vedkommende regjeringsdepartement under iakttagelse av, at de forskjellige interesser i fiskeridistriktet blir så vidt mulig representert.

d. De valgte medlemmer og varamenn forretter i tre år, å regne fra 1 januar efter det år, hvori de er valgt, men skal kunne undslå sig for gjenvalg i så lang tid, som de har forrettet.

e. Fiskeristyret velger selv sin formann og næstformann. I tilfelle av stemmelikhet ved dette valg avgjøres utfallet ved loddtrekning.

f. Ingen gyldig beslutning kan fattes av fiskeristyret, såfremt ikke minst det halve antall av dets medlemmer er til stede. Beslutningen fattes ved simpelt flertall. Er stemmene like, gjør formannens stemme utslaget.

2. a. Kongen eller den han dertil bemyndiger kan, når minst halvdel av distriktets kommunestyre samt vedkommende fylkesting har uttalt sig for det, bestemme, at der i et fiskeridistrikt ikke skal anordnes fiskeristyre, eller at et allerede opprettet fiskeristyre igjen skal opheves.

En beslutning som foran omhandlet kan omgjøres av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

b. I fiskeridistrikter, hvor fiskeristyret er ophevet eller ikke anordnet, skal i de tilfelle, som omhandles i nærværende lovs §§ 5, 15, 16, 29, 30, 34, 39, 40, 44 og 45, erklæring fra vedkommende kommunestyre tre i stedet for erklæring eller beslutning fra fiskeristyret. Er

der i tilfelle hvor loven krever anbefaling eller andragende og ikke blott uttalelse, dissens mellem de kommunestyre, hvem saken vedkommer, utfordres til slutning fra minst halvdelen av disse. 27 febr. Nr. 5.

- c. I disse fiskeridistrikter blir de i lovens § 13 omhandlede anmeldelser å tilstille politimesteren, som har å føre den i § 9 omhandlede fortegnelse over laks- og sjørrettfiskeriene, og i de øvrige tilfelle, hvor loven krever en virksomhet eller deltagelse fra fiskeristyrets side eller en underretning til samme, bortfaller denne uten videre.

§ 9. Fiskeristyret har

- a. å føre fortegnelse over laks- og sjørrettfiskeriene innen fiskeridistriktet, avfattet efter de i denne lovs § 13 foreskrevne anmeldelser, og efter endt fiske å tilstille politimesteren en avskrift av denne;
- b. å avgi forslag til fiskeridistriktets inndeling i opsynskretser og til ansettelse av opsynsbetjenter og deres lønn, samt, så vidt mulig, å føre tilsyn med at de for opsynet utfordrede forskrifter overholdes;
- c. å avgi uttalelse i saker av det i § 39 omhandlede slags samt i øvrig behandle de spørsmål vedkommende fiskeriene, som måtte bli det forelagt;
- d. å treffe foranstaltninger til fremme av distriktets laksefiskerier, såsom til anlegg og drift av utklekningsapparater, anlegg av laksetrapper og lignende, forebyggelse av elvenes forurensning og fjernelse av andre hindringer for fiskeriets trivsel, samt optagelse av de i nærværende lovs §§ 25, 26 og 28 omhandlede skjønn, når sådant antas å være i distriktets interesse;
- e. å opgjøre budgett og foreta utligning efter denne lovs § 11 og forvalte de til styrets bruk utlignede midler ved en av fiskeristyret antatt kasserer;
- f. gjennom opsynsbetjentene å innhente statistiske opgaver over fiskerienes utbytte, å bearbeide dem i forbindelse med fiskernes og opkjøpernes selvangivelser samt å innsende til inspektøren for ferskvannsfiskeriene en samlet opgave, avfattet efter et av ham anordnet skjema.

Fiskeristyrets formann har å beramme møtene, å lede og protokollere forhandlingene og innen 14 dager efter hvert møte å innsende utskrift av samme til inspektøren for ferskvannsfiskeriene samt å besørge korrespondansen.

Fiskeriinspektøren har rett til å delta i fiskeristyrets møter, dog uten stemme.

27 febr. Fiskeristyrets forhandlingsprotokoll autoriseres av fylkesmannen.

§ 10. For reiser i tjenestens medfør tilkommer der fiskeristyrets medlemmer godtgjørelse overensstemmende med den til enhver tid gjeldende lovgivning om offentlige tjenstemenns skyss- og godtgjørelse.

Denne godtgjørelse samt de til skrivematerialer m. v. fornødne utgifter utbetales efter fylkesmannens anvisning forskuddsvis av skattefogdkassen mot refusjon av fiskeridistriktets kasse.

§ 11. Utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. og ved foranstaltninger som av fiskeristyret treffes til fiskerienes fremme, utredes av fiskeridistriktets laks- og sjørretfiskerier efter ligning som foretas en gang årlig av fiskeristyret. Det for året til utgifter ved fiskeristyrets reiser m. v. samt til foranstaltninger i distriktet til fiskeriets fremme utlignede beløp, må ikke overstige 2 pct. av fiskeridistriktets bruttoutbytte uten vedkommende departements samtykke.

Ligningen skjer i forhold til det nettoutbytte som fiskeriet år om annet antas å gi, dog således at intet utligningsbeløp settes lavere enn 50 øre. Er fiskeriet bortforpaktet, kan leieavgiften eller fremleieavgiften legges til grunn for ligningen, og utligningen kan i så fall skje enten på eier eller på leier eller delvis eller solidarisk på begge. Nærmere regler angående ligningen utferdiges av vedkommende departement.

Der utlignes dessuten 2 pct. av bruttoutbyttet til et fond til fremme av laks- og sjørretfiskeriene, hvilket fond bestyres av det departement hvorunder ferskvannsfiskeriene sorterer. De nærmere bestemmelser om fondets anvendelse gis av Kongen. Også denne ligning foretas hvert år av fiskeristyret eller, hvor sådant ikke er opprettet, av politimesteren i vedkommende distrikt og på samme måte som foran nevnt.

De utlignede beløp innfordres av distriktets lensmenn, i by av vedkommende skatteopkrever, mot en godtgjørelse av 4 pct. og innbetales henholdsvis til vedkommende fiskeristyre og oppebørselsbetjent (skattefogd eller byfogd). Efter stedfunnen ligning blir utskriften av samme å utlegge hos vedkommende lensmann (skatteopkrever), og meddelelse herom bekjentgjøres på den i distriktet sedvanlig brukte måte. Er det utlignede beløp ikke betalt innen 3 måneder efter siste bekjentgjørelse, kan det inndrives ved utpantning.

Klage over ligningen tas under behandling ved neste års utligning og avgjøres da med endelig virkning.

Kapitel 3.

Opsyn.

27 febr.

Nr. 5.

§ 12. Opsyn med laksefiskeriene anordnes for statens regning i den utstrekning, hvori midler dertil av Stortinget bevilges.

Efterat forslag er innhentet fra vedkommende fiskeristyre, bestemmer Kongen eller den, han dertil bemyndiger, opsynets ordning og avlønning samt utferdiger de nærmere forskrifter for dets virksomhet.

Opsynsbetjentene beskikkes av vedkommende politimester og har med hensyn til den dem tillagte virksomhet politimyndighet.

§ 13. Når opsyn er anordnet og bekjentgjørelse herom er skjedd på den i distriktet sedvanlig brukte måte, skal enhver, som vil drive laks- eller sjørrettfiske i distriktet, gjøre skriftlig anmeldelse derom til lensmannen eller i by til vedkommende politimyndighet innen fisket tas i bruk. Anmeldelsen, der av lensmannen (politiet) straks blir å tilstille fiskeristyrets formann, skal foruten anmelderens fulle navn og adresse, angi fiskeredskapenes slags og antall, fiskeplassens navn og, hvis fisket er gjenstand for særlig eiendomsrett, navnet på de personer, som eier samme, så vel som eiendommens gårds- og bruksnummer. Er fisket leiet, skal også leiesummen oppgis, og så vel eier som leier er ansvarlig for avgivelse av behørig anmeldelse. Et engang anmeldt fiske behøver ikke å anmeldes på ny, medmindre det overdras til en ny bruker, eller har skiftet eier, eller er blitt delt mellom flere eiere, eller gjenoptas efter å ha vært ute av bruk.

Lensmannen eller i by politiet er pliktig til, om forlanges, å gi anmelderen skriftlig erkjennelse for, at anmeldelse har funnet sted.

Kapitel 4.

Laksetrapper m. v.

§ 14. Når laksetrapp skal anlegges eller annet arbeide utføres i hensikt å muliggjøre eller lette opgang av laks gjennom et vassdrag, og Kongen har samtykket i utførelsen, skal enhver være forpliktet til mot erstatning så vel å avstå den grunn og det vann, som fornødiges til arbeidet, som å finne sig i den innskrenkning, skade eller forringelse, som dette måtte medføre for den ham tilhørende eiendom.

Bestemmelsene i §§ 29 og 30 i lov om vassdragenes benyttelse av 1 juli 1887 skal også gjelde for de i nærværende paragraf omhandlede arbeider.

§ 15. Ingen må uberettiget fiske i en laksetrapp eller lignende anlegg eller foreke eller forminske sammes vann-

27 febr. føring eller hindre eller søke å hindre fisken i å komme inn
 Nr. 5. i eller passere samme. For å sikre fiskens adgang til trappen
 eller anlegget eller dens frie gang nærmest ovenfor samme,
 skal alt fiske være forbudt nedenfor og ovenfor trappen eller
 anlegget innenfor en nærmere av Kongen fastsatt grense.

Påtalen er offentlig.

§ 16. Laksefiske, der foregår ved hjelp av vanns av-
 demning eller på steder, hvor fiskens videre opgang i vass-
 drag stanser, kan under iakttagelse av bestemmelsene i § 14
 og efter beslutning av fiskeristyret med samtykke av Kongen
 eksproprieres for distriktets eller, forsåvidt bevilgning dertil
 er gitt, for statens regning.

Kapitel 5.

Fredning.

§ 17. I tidsrummet fra og med 26 august til og med
 14 april er det forbudt å fiske eller drepe laks eller sjørret
 og å bruke, utsette eller la bli stående redskaper, innrettet
 til sådant fiske; ei heller må andre til sådant fiske tjenlige
 redskaper anvendes dertil.

Dog skal fiske med stang eller håndsnøre være tillatt
 til og med 5 september. Dessuten skal det i sjøen i større
 avstand enn 400 meter fra utløp av elv, hvori laks eller sjør-
 ret går op, være tillatt å fiske sjørret med kastenot (vad)
 — herunder innbefattet de såkalte slyegarn — eller almin-
 delige settegarn (3: settegarn, som er utstillet i en rett eller
 svakt buet linje og ved begge ender festet til bunnen eller
 stranden) også i tiden fra og med 26 august til og med 25
 september. Likeså er det i elver, hvori der ikke går laks,
 tillatt å fiske sjørret til og med 25 september.

Foranførte bestemmelser om fredning av laks gjelder
 også fiske av sjørør (sjørøie) i elvestrekninger og vann,
 hvori der går laks, samt ved utløp av sådan elv.

De til fangstredskapene i sjøen eller i vassdrag, hvori
 der foregår fløtning eller ferdsel med båter, benyttede festig-
 heter (tønner, plenter o. lign.) kan efter endt fiske av ved-
 kommende fylkesmann beordres optatt, når det anses ønske-
 lig. Efterkommes ikke sådan ordre, kan borttagning skje
 ved politiets foranstaltning på eierens bekostning.

§ 18. Fra og med 1 september til og med 14 april er det
 forbudt å falby, selge, kjøpe eller motta laks og fra og med
 1 oktober til og med 14 april å falby, selge eller bortgi sjørret.

Fra dette forbud undtas:

a. fisk, som bevislig er fisket i utlandet;

- b. tilberedt eller stivfrossen fisk, som bevislig er fisket i 27 febr. lovlig tid; Nr. 5.
- e. fisk, som bevislig er fisket med hjemmel av dispensasjon fra bestemmelsene i § 17, uten at fiskens utkastelse er påbudt, eller med stang eller håndsnøre i den for disse redskaper tillatte fisketid — dog kun, forsåvidt salget m. v. skjer innen fem døgn efter den for tilfellet lovlige fisketids utløp.

§ 19.

1. Det er til enhver tid forbudt å fiske vinterstønning (utidig laks), likeså laks eller sjørret av mindre lengde enn 20 cm. Likeså er det i den del av vassdrag, hvori der går laks, sjørret eller sjørøie, forbudt å fiske ferskvannsrret eller røie (rør) av mindre lengde enn den nevnte.

Det er derhos til enhver tid forbudt å selge, falby eller bortgi vinterstønning samt laks eller sjørret av mindre lengde enn 30 cm. eller ferskvannsrret av mindre lengde enn 20 cm.

Dette forbud har ikke anvendelse på kunstig utklekket yngel.

2. Forsåvidt ørret av mindre lengde enn 30 cm. — herunder ikke innbefattet kunstig utklekket yngel — falbys, bortgis eller selges i herred eller by, hvor der forekommer sjørret, eller under forhold, som er egnet til å fremkalle tvil om hvorvidt fisken er ferskvannsrret eller sjørret, påligger det falbyderen, giveren eller selgeren å bevisligjøre hvor fisken er fanget.

Denne bestemmelse har tilsvarende anvendelse på røie av mindre lengde enn 20 cm., likeså på ørret, som falbys, bortgis eller selges i den for salg av sjørret forbudte tid.

§ 20. Fra fredag kl. 18 til mandag kl. 18 må intet til fiske av laks eller sjørret innrettet redskap brukes, utsettes eller forbli henstående således, at sådan fisk derved kan fiskes eller dens gang forhindres, ei heller må andre til sådant fiske tjenlige redskaper anvendes dertil eller fisken tas med hånd.

Dog skal dette forbud ikke være anvendelig på kastenøter eller almindelige settegarn, som brukes til fangst av sjørret i sjøen i større avstand enn 400 meter fra utløp av elv hvori laks eller sjørret går op, ei heller på stang eller håndsnøre.

De nærmere forskrifter, som for de forskjellige slags redskaper fornødiges til opnåelse av dette øiemed, fastsettes

27 febr. av Kongen eller den han dertil bemyndiger, efterat fiskeristyrets erklæring er innhentet.

Foranførte bestemmelser skal også omfatte fiske av sjørør (sjørøie) i elvestrekninger og vann, hvori laks går, samt ved utløpet av sådan elv.

§ 21. Til fiske av laks eller sjørørret må ikke brukes bundne redskaper med mindre masker enn 5,8 cm. mellom knutene, regnet fra knutes til knutes midtpunkt, når redskapet er i våt tilstand. Dog skal denne bestemmelse være uten anvendelse på kastenøter og almindelige settegarn (§ 17), der brukes til fangst av sjørørret i sjøen i større avstand enn 400 meter fra utløp av elv, hvori laks eller sjørørret går op.

Er redskapet en håv, eller er det ophengt over eller ved en foss, skal maskevidden være minst 6,5 cm.

Foranførte bestemmelser har ikke anvendelse på håv, der alene brukes som hjelperedskap ved fiske med krokredskaper.

Det skal være forbudt å anbringe to eller flere redskaper bak eller nær hinannen på sådan måte, at maskevidden der ved forminskes eller å overtrekke garnene med tøy eller ved hvilket som helst annet kunstgrep å søke å omgå bestemmelsen om maskevidden.

§ 22. I teiner, kjær (kar) og lignende til fiske av laks eller sjørørret bestemte redskaper, som består av tre, jern eller annet stivt materiale, skal der på den mot strømmen vendende side av redskapet være minst 6 ved siden av hverandre i samme plan og så vidt mulig i flukt med karrets vegg anbragte likeløpende, rett opstående, cirkelrunde sprinkler eller spiler, hvis innbyrdes avstand skal være minst 5,6 cm., og som når fra redskapets bunn til dets overkant, dog så at deres høide over bunnen i intet tilfelle behøver å overstige 50 cm., men heller ikke må være mindre enn 25 cm.

Er redskapet anbragt således, at fiskens videre gang er sperret ved foss eller annen hindring, skal spilene anbringes i redskapets nedre ende og nå like ned til det dypeste punkt av bunnpartiet.

Er redskapets stilling sådan, at fisken under visse vannstander sannsynligvis eller muligens kan gå videre, under andre derimot sannsynligvis eller muligens ikke, skal der anbringes sådanne spiler så vel i redskapets øvre som i dets nedre ende.

Hvor laks eller sjørørret fiskes ved hjelp av vanns avdemning fra bruksrenne eller lignende vannløp eller fra en del av en foss, skal det stengsel, som hindrer fiskens und-

viken nedad, enten bestå av bundet redskap med ikke mindre maskevidde enn 5,8 cm. eller være forsynt med sådanne spiler som ovenfor bestemt. 27 febr. Nr. 5.

§ 23. I sløer og lignende redskaper, hvor fisken føres inn av strømmen, samt i de ved eller over fosser ophengte fiskeredskaper, skal sammes bunn, hvis den ikke består av bundet redskap, være gjort av vannrett liggende spileverk med åpninger av minst 50 cm. lengde og 6,5 cm. bredde.

I giber skal den underste halvdel av den utad mot elven vendende side av redskapet for den vesentligste del bestå av sådant enten liggende eller opprettstående spileverk; dog kan avstanden mellom spilene innskrenkes til 5,5 cm.

§ 24.

1. I elv, eller i arm av elv, hvori laks går, må fiskeredskap ikke anbringes således, at nogen del av samme — herunder innbefattet ledningsgjerder (ledningsgarn) så vel som stener eller andre naturlige hindringer for fiskens gang, som dermed står i forbindelse — befinner sig nærmere midtstrømslinjen enn en åttendedel av elvens eller elvearmens bredde ved middelvannstand. Istedenfor en åttendedel skal gjelde en sjettedel for redskaper anbragt fra motsatte elvebredder og i kortere avstand fra hinannen enn 100 meter, regnet langs elveløpet. I vann (innsjøer), hvori laks går, skal bruken av kilenot og krok-garn være forbudt.
2. Disse bestemmelser kommer ikke til anvendelse ved bruk av krokredskaper, drivgarn, kastenot, der straks efter utsettelsen igjen inndras, samt håv, der umiddelbart efter nedsenkningen igjen optas av vannet, ei heller på fiskeredskaper i eller ved fosser, hvilke er lovlig anbragt før denne lovs ikrafttreden.
3. I den del av elven, som efter nærværende paragrafs første ledd skal være fredet («friløpet»), må ikke anbringes stener eller andre gjenstander, som kan antas å ville forringe fiskens evne eller vilje til å gå forbi fiskeredskapet. Likeså er det forbudt å fordype det løp, som nedenfra eller ovenfra fører inn til fiskeredskapet («fiske-løpet»), således at dette blir dypere enn friløpet.
4. Har fiskerieieren efter nærværende lovs ikrafttreden foretatt eller foranlediget opfylning av friløpet eller utdypning av fiskeløpet i strid med foranførte, og han ikke på forlangende omgjør det ulovlig utførte arbeide så snart skje kan, skal politiet på forlangende kunne gjøre dette på eierens bekostning, og forinnen så er skjedd, må fisket ikke tas i bruk. Er sådan opfylning av friløpet

27 febr.
Nr. 5.

skjedd før lovens ikrafttreden eller uten fiskerieierens skyld, kan han i intet tilfelle motsette sig, at politiet lar det oprense til den oprinnelige dybde eller, forsåvidt denne ikke kan opplyses, til samme dybde som fiskeløpets. Omkostningene utredes av statskassen mot refusjon av fiskeridistriktets kasse, forsåvidt der for dette er anordnet fiskeristyre.

§ 25. Midtstrømslinjen kan av enhver eier eller bruker av fiskeri i vassdraget samt av distriktets fiskeristyre eller den offentlige påtalemyndighet forlanges bestemt ved skjønn. Ved bestemmelsen blir så vidt mulig å iaktta, at der under de vannstander, da fisket fornemmelig foregår, skjønnes å gå omtrent like meget laks på hver side av midtstrømslinjen.

§ 26. På samme måte skal det kunne avgjøres ved skjønn:

- a. om en del av elven skal anses som arm av elv;
- b. om en del av elven skal anses som foss;
- c. hvad der skal anses som elvens eller elvearmens bredde ved middelvannstand;
- d. hvor grensen skal være mellom elv og sjø eller mellom elv og vann (innsjø).

§ 27. Innen en avstand av 100 m. fra ethvert i elv anbragt fiskeredskap, der er forsynt med ledningsgarn eller ledningsgjerde, samt settegarn, er det forbudt å benytte drivgarn eller not.

§ 28. Det er forbudt å anbringe fler enn 2 kilenøter eller krokgarn utenfor hverandre enten på en og samme linje i ledningsgarnets lengderetning eller innen en avstand av 50 m. fra nevnte linje.

I fjord eller sund må intet til fiske av laks eller sjørret innrettet stående bundet redskap anbringes i større avstand fra land enn en fjerdedel av fjordens eller sundets bredde ved almindelig lavvann midtsommers.

I tvilstilfelle bestemmes bredden ved skjønn, hvorved iakttas at målingen skjer så vidt mulig loddrett på fjordens eller sundets retning på vedkommende sted.

§ 29. Ved utløp av elv, saltvannsstrøm eller sund, hvori der går laks eller sjørret, så vel som ved sådan elvs utløp av vann kan Kongen under iakttagelse av slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme en strekning, innen hvilken kastenot med mindre masker enn 5,8 cm. mellom knutene så vel som settegarn eller lignende redskaper ikke må anvendes til fangst av fisk. Likeledes kan han på sådant sted og på samme måte forby bruken av kastenot med større masker enn oven nevnt samt kilenot, lakseverp og lignende innretning, dog at for-

budet like overfor de fiskerier, hvor sådanne redskaper benyttes før den i henhold til lov av 6 juni 1863 stedfunne matrikkelrevisjon, og hvor fiskeriet derunder blev tatt i betraktning til forhøielse av eiendommens matrikkelsskyld, ikke går videre, enn at redskapene tillates benyttet i minst tre døgn om uken.

27 febr.
Nr. 5.

Den således fastsatte strekning skal betegnes ved tydelige merker. Utgiftene herved utredes av statskassen.

§ 30. På samme måte kan bestemmes:

- a. at bruken av drivgarn skal være forbudt i fjorder og så vel drivgarn som kastenot i den del av vassdrag, hvori laks går,
- b. at der ved bruk av kastenot eller drivgarn i sådant vassdrag eller ved dets munning skal hengå minst 1 time mellem hver gang redskapet passerer ett og samme sted, samt at det ikke må føres over mer enn to tredjedeler av vassdragets bredde ved middelvannstand,
- c. at bruken av visse redskaper, herunder ikke innbefattet almindelige settegarn, skal være forbudt i vann (innsjøer), hvori laks går,
- d. at bestemmelsene i § 27 om fiskeri i vassdrag skal være gjeldende også for saltvannstrøm eller sund, hvori laks går,
- e. at i saltvannstrøm, sund eller trange fjorder, som danner laksens adkomstvei til vassdrag, skal de for laksefiske i sjøen gjeldende regler være anvendelige også på bruk av kastenøter og settegarn, der benyttes til fangst av sjørret,
- f. at bestemmelsene i §§ 24 og 25 skal være gjeldende også for visse vann (innsjøer), hvori laks går, eller i deler derav,
- g. at bruken av krokredskap eller visse slags sådanne skal være forbudt i eller på en strekning nedenfor stryk eller fosser, naturlige eller kunstige, som vanskeliggjør eller hindrer laksens videre opgang i vassdraget.

§ 31. I den del av vassdrag, hvori laks går, skal utsetning av krokredskaper, hvormed laks- eller sjørretyngel kan fiskes, være forbudt.

§ 32. I den del av vassdrag, hvori laks eller sjørret går, skal det være forbudt til fangst av fisk å benytte lyster eller noget annet med spiss eller krok forsynt redskap, der ikke er beregnet på å slukes av fisken. Det skal likeledes være forbudt å anvende et krokredskap, som efter sin art er beregnet på å slukes, på sådan måte eller under sådanne forhold, at det er sannsynlig, at fisken jevnlig vil kunne krøkes,

27 febr. eller at det kan skjønnes, at fiskerens hensikt helt eller delvis er å krøke den. I sjøen må sådant redskap som nevnt i denne paragrafs 1. punktum ikke brukes til fiske av laks eller sjørret.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at sådant redskap anvendes til å opta den i garn, teiner eller lignende innretninger fangede fisk eller som hjelperedskap ved fiskeri med stang eller håndsnøre.

§ 33. Det skal være forbudt til fiskeri å betjene sig av avdemning av elv, hvori laks eller sjørret går.

§ 34. Under iakttagelse av slutningsbestemmelsen i § 39 kan Kongen bestemme, at i elv eller arm av elv, hvori laks går, må redskaper, som er innrettet til ålefiske (ålekar, ålekister, ålemærer) ikke brukes til fiske fra kl. 7 til kl. 18 samt i tiden fra 16 november til 31 juli, begge dager medregnet, heller ikke i den øvrige del av døgnet.

De nærmere forskrifter, som fornødiges for å forebygge, at disse redskaper beskadiger annen fisk eller volder dens død eller hindrer dens gang i vassdraget, kan fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger, efterat fiskeristyret har hatt anledning til å uttale sig.

§ 35. Så vel i sjøen som i vassdrag, hvori laks eller sjørret går, skal det være forbudt i eller over vannet å anbringe gjenstander, som er beregnet på å skremme sådan fisk.

§ 36. I følgende tilfelle skal laks straks, så vidt mulig uskadt, utkastes i vannet:

- a. når den er fisket i den ukentlige eller årlige fredningstid;
- b. når den er utidig (vinterstønning);
- c. når den er fisket med bundet redskap med mindre maskevidde enn 5,8 cm. og dens lengde ikke overstiger 55 cm. fra snutespissen til enden av halefinnens midterste stråler;
- d. når den er fisket således som nevnt i § 22, 2., 3. eller 4. ledd og ikke har den i foranstående litr. c. nevnte lengde.

Kapitel 6.]

Straffebestemmelser.

§ 37. Den som overtrer nogen av bestemmelsene i nærværende lovs § 15 eller kap. 5 eller en forskrift utferdiget i medhold av nogen av disse bestemmelser eller bestemmelsene i kap. 7, eller som medvirker dertil, straffes med bøter.

§ 38. Ulovlig benyttet fiskeredskap samt ulovlig fisket, falbudt, solgt eller kjøpt fisk eller sammes verdi kan inndras.

Kapitel 7.

27 febr.

Forskjellige bestemmelser.

Nr. 5.

§ 39. Kongen kan meddele følgende dispensasjoner fra eller påby etternevnte skjerpelser av nærværende lovs fredningsbestemmelser:

- a. innskrenke eller utvide den årlige fredningstid,
- b. forkorte den ukentlige fredningstid,
- c. forlenge den ukentlige fredningstid inntil 4 døgn for alle andre redskaper enn lakseverp, krokredskaper og redskaper anbragt ved det åpne hav, samt inntil 5 døgn for faststående fiskeredskaper i eller ved fosser, ved hvilke laksens opgang stanser, og for lignende redskaper, som nyter godt av undtagelsen i denne lovs § 24, 2net ledd,
- d. fastsette fritagelse fra eller innskrenkning i bestemmelsene om maskevidden i bundne redskaper (§ 21), spileavstanden i teiner, sløer og lignende (§§ 22 og 23), forbudet i § 24 mot bruk av kilenot og krokgarn i vann (innsjøer), forbudet i § 27 mot bruk av drivgarn eller not, tillate at der anbringes 3 kilenøter eller krokgarn utenfor hverandre (§ 28) samt dispensere fra forbudet i § 31 mot bruk av utsatte krokredskaper,
- e. for særlige tilfelle dispensere fra forbudet i § 32 mot bruk av lyster o. dl.
- f. for enkelt tilfelle eller for enkelt elv eller for del av sådan formilde eller skjerpe bestemmelsene i § 24 om den minste avstand fra midtstrømslinjen,
- g. dispensere fra bestemmelsene i § 36 litr. c. og d. om utkastelse av undermåls fisk,
- h. fastsette ubetinget forbud i inntil 5 år mot fiske enten av laks alene eller av laks og alle eller visse andre fiskearter i den for laks tilgjengelige del av vassdrag, hvis laksebestand er helt eller så godt som helt utryddet, samt i en liten tilstøtende sjøstrekning.

Dog må sådan bestemmelse ikke avgis uten efter forutgående uttalelse fra vedkommende fiskeristyre og fylkesting.

§ 40. Efter anbefaling av vedkommende fiskeristyre kan Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemme, at alle til laks- eller sjørrettsfiske innrettede bundne redskaper under bruken skal være merket med eierens navn eller merke. De fornødne nærmere forskrifter angående merkningsmåten m. v. kan fastsettes av vedkommende fiskeristyre.

§ 41. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan påby, at inntaksrenner og avløp ved industrielle anlegg skal være forsynt med gitter for å hindre laks eller sjørret fra å beskadiges ved turbiner eller lignende innretninger og med

a. Fiskerens navn og bopel.

27 febr. fornøden åpning til gjennomgang for nedgående fisk, samt
Nr. 5. fastsatte de fornødne nærmere forskrifter om gitterets og åpningens innretning og anbringelse m. v.

§ 42. De i denne lovs §§ 6, 25, 26, 28 og 44 omhandlede skjønn avholdes av lensmannen og to skjønnsmenn, som kan tas fra hvilket som helst herred i fiskeridistriktet. Ligger åstedet i by, styres skjønnet av en av lensmennene i fiskeridistriktet etter bestemmelse av fylkesmannen.

Til skjønnet varsles med minst fem dagers frist eiere eller brukere av de fiskerier, der nærmest støter til den strekning for hvilken skjønn efter rekvirentens forlangende skal avgis, samt formannen i vedkommende fiskeristyre.

De under skjønnsforretningen benyttede utgangspunkter for målingen, hvor sådan foretas, bør tydelig betegnes og avmerkes på strandbredden, helst i jordfaste stener eller fjell.

Når et skjønn er avholdt, skal en utskrift av forretningen utlegges til eftersyn på lensmannens kontor, og rekvirenten har å bekjentgjøre på den i distriktet sedvanlig brukte måte, at skjønnet er avholdt, og at utskrift er utlagt som nevnt.

Innen seks uker efter den siste bekjentgjørelse kan skjønnet så vel av rekvirenten og enhver av dem, der ifølge ovenanførte skulde varsles, som av enhver fiskeriberettiget i vassdraget, om skjønnet angår et sådant, innbringes til over-skjønn. Innvarsling skjer som til underskjønnet.

Omkostningene ved skjønn, optatt efter foranstaltning av påtalemyndigheten, utredes av delinkventfondet. For øvrig utredes omkostningene ved underskjønn som regel av rekvirenten; dog kan det ved skjønn angående fiske, der tilhører andre enn rekvirenten, så vel som ved overskjønn bestemmes, at omkostningene i det hele eller for en del skal utredes av den, hvem skjønnet går imot.

Når der bevislig er inntrådt nogen forandring av elveløp, eller når fem år er forløpet siden skjønnets avholdelse, kan nytt skjønn forlanges.

§ 43. Vedkommende fiskeriinspektør skal være berettiget til, uansett de i denne lov fastsatte forbud mot fiskeri med visse redskaper eller til visse tider, å fiske eller under anordning av de forskrifter, som til forebyggelse av misbruk anses fornødne, la fiske laks eller sjørret av hvilken som helst størrelse, forsåvidt sådant skjer i videnskapelig øiemed eller for å skaffe rogn til utklekningsapparater.

§ 44. Med undtagelse av kap. 1, 2 og 3 samt §§ 15, 17, 18, 19, 26 litr. d, 29, 32, 33, 35, 39 litr. a og e samt siste punktum, §§ 41, 43, 46 og 47 så vel som § 37, forsåvidt angår overtredelse av nogen av de førnevnte paragrafer, blir nær-

værende lov uten anvendelse på de vassdrag og bielver, hvori 27 febr.
sjørret, men ikke laks går op. Nr. 5.

Dog kan grensen mellom sådan elv og sjøen eller innsjø (vann) fastsettes ved skjønn overensstemmende med § 26, jfr. § 42. Likeså kan Kongen efter andragende fra vedkommende herredstyre og fylkesting bestemme, at loven også i øvrig i det hele eller for en del skal være gjeldende for sådanne vassdrag eller bielver.

Omvendt kan Kongen under iakttagelse av slutningsbestemmelsen i § 39 bestemme at spesielt nevnte vassdrag eller bielver, hvori der kun undtagelsesvis går laks, skal betraktes som vassdrag, hvori laks ikke går op.

§ 45. Hvorvidt denne lov blir å anvende på vassdrag eller fjord, der danner grense mot naborike, bestemmes av Kongen, der skal være bemyndiget til for Norges vedkommende å fastsette regler for fiskeriet uten å være bunden til de i den almindelige fiskerilovgivning inneholdte bestemmelser.

Likeså kan Kongen for det til sådant vassdrag eller fjord støtende distrikt under iakttagelse av slutningsbestemmelsene i § 39 meddele dispensasjon fra nærværende lovs fredningsbestemmelser i større utstrekning enn ovenfor i nærværende lov nevnt.

§ 46. Ved uttrykket «laks» forstås i nærværende lov kun laks, som forekommer i sjøen eller i den del av vassdragene, hvortil den derfra har adgang, ikke derimot Venerlaks eller laks, der er innplantet i innlandsdistriktene.

Uttrykket «sjørret» skal omfatte enhver ørret, som oppholder sig i sjøen eller fra denne er gått op i vassdrag, uansett lokalbenevnelse (såsom bleke, blenkje, sjøblikk, strending, sjøkjø, sjøaure, isdøling, kludd, grårret, blankørret, laksørret m. fl.).

§ 47.

1. Enhver, som i årets løp har fisket laks eller sjørret, og hvis samlede fangst utgjør minst 10 kg., skal innen utgangen av oktober måned til fiskeristyret — eller hvor sådant ikke er anordnet, til lensmannen eller i by til politimesteren — i det distrikt, hvor fisket er foregått, meddele skriftlig oppgave over den av ham i årets løp fiskede laks og sjørret. Er fisket bortleiet til utlending eller nogen i utlandet boende innlending, påligger sådan angivelsesplikt også fiskets eier, for såvidt han ikke har forvisset sig om at leieren har avgitt foreskrevne selvangivelse.

Selvangivelsen avfattes efter formular anordnet av vedkommende regjeringsdepartement, og skal inneholde:

- a. Fiskerens navn og bopel.

27 febr.

Nr. 5.

- b. Opgave — særskilt for laks og for sjørret — over fangstens vekt og bruttoverdi samt over antall av fisk av hver sort.
- c. Oplysning om fangsten er foregått i sjøen eller i elv, samt i førstnevnte tilfelle herredets, i sistnevnte også elvens navn.
- d. Antall og art av de til fangsten benyttede redskaper.
- e. Opgave over leiesummens størrelse, forsåvidt fisket er leiet.
- f. Forsikring på ære og samvittighet om at opgaven er avgitt efter beste skjønn og overbevisning.

Hvis den foreskrevne selvangivelse ikke avgis til ovenanførte tid, tapes retten til å påklage årets ligning.

2. De til lensmannen innsendte selvangivelser blir av denne innen utgangen av november gjennom politimesteren å innsende til inspektøren for ferskvannsfiskerierne med forklaring om hvorvidt der i hans distrikt antas å være angivellespliktige fiskere, fra hvem selvangivelse ikke er innkommet.
3. Enhver, som kjøper fisk for igjen å selge den, er forpliktet til å meddele opgave over den av ham fra fiskerne direkte eller gjennom kommisjonærer innkjøpte laks og sjørret. De fornødne nærmere bestemmelser om opgavenes avfattelse m. v. utferdiges av vedkommende regjeringsdepartement.

4. Undlatelse av til foreskrevet tid å innsende behørig avfattet selvangivelse eller opgave straffes med bøter.

§ 48. Denne lov trer i kraft den 14 april 1930.

Fra samme tid opheves lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. av 8 april 1905, lov nr. 4 av 12 mars 1920 og lov nr. 5 av 22 mai 1925 samt § 61 i lov nr. 4 av 14 august 1918.

De nu gjeldende beslutninger, som av Kongen eller annen offentlig myndighet er truffet i medhold av nu eller tidligere gjeldende lovgivning om laks- og sjørretfiskerierne forblir upåvirket av nærværende lov forsåvidt bestemmelse av samme innhold vilde kunne avgis i medhold av denne. Andre beslutninger skal gjelde inntil 2 år efter lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 27 februar 1930.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

Kongelig resolusjon.

27 febr.

- I. I henhold til § 1 i lov om naturfredning av 25 juli 1910, jfr. lov av 14 juli 1916, skal etternevnte trær og plantninger på statens eiendom i Statvern herred være fredet mot beskadigelse eller ødeleggelse av ethvert slags:
 1. 2 asker, 2 eiker og 1 lind på Fredriksvern verft.
 2. En furuskog på 150×100 m. på vestsiden av Badhusbukta.
 3. En furuplantning (22 trær i 2 grupper) i Skrāvika.
- II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på fredningsstedene.

Kongeleg resolusjon.

27 febr.

- I. I samhøve med § 1 i lov om naturfredning frå 25 juli 1910, jfr. lov frå 14 juli 1916, skal etternemnde tre vera freda mot skade eller øydeleggjing av alle slag:
 1. Ei stor bjørk på garden Kaata grnr. 111 brnr. 1 i Ølen herad i Hordaland fylke.
 2. Tvo store barlindar på garden Nedre Rød grnr. 80 brnr. 1 i Os herad i Hordaland fylke.
 3. Ei stor fure «Storefura ved Kleivestølen» på garden Maaren grnr. 64 brnr. 9 i Kyrkjebø herad i Sogn og Fjordane fylke.
- II. Fredningsvedtaki skal kunngjerast med oppslag på fredningsstadene.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

27 febr.

I henhold til bemyndigelse gitt ved resolusjoner av 4 juni 1920 og 11 desember 1924, kfr. brandloven av 15 august 1908 §§ 23, 24, 27 og 67, godkjennes som gjeldende inntil videre de av Brønnøysund bystyre i møter den 14 november 1929 og 10 februar 1930 vedtatte regler for brandvernets ordning, forskrifter for brandvesenet, brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren i Brønnøysund.

De godkjente regler for brandvernets ordning er sålydende:

- I. Brandvernet skal ha 3 chauffører og for øvrig bestå av følgende avdelinger:
 1. Motorsprøiteavdelingen.
 2. Seilavdelingen.
 3. Rednings- og nedrivningsavdelingen.
 4. Ordensvernet

og har som ledelse:

brandchefen, brandchefens stedfortreder og brandmesteren.

27 febr. II. Motorsprøiteavdelingen skal ha 1 formann, 1 næstformann, 3 maskinister og minst 20 mann til hver sprøite.

Seilavdelingen skal ha en formann, en næstformann og minst 15 mannskaper.

Redningsavdelingen og nedrivningsavdelingen skal ha en formann, en næstformann og minst 15 mannskaper.

Ordensvernet skal ha en formann, en næstformann og minst 6 mannskaper.

Ethvert mannskap kan dog av lederen settes til tjeneste for enkelt leilighet i annen avdeling enn den hvortil han er utskrevet.

III. Med motorsprøiteavdelingen skal der avholdes minst en øvelse hver annen måned året rundt.

Med de øvrige avdelinger skal der avholdes øvelse minst en gang årlig. Øvelser eller instruksjoner kan ellers holdes så ofte brandstyret finner det nødvendig.

IV. Brandvernets befal og mannskaper møter til brandtjeneste efter alarmering på den måte som er eller måtte bli bestemt. De skal straks melde sig for sine foresatte, og må ikke forlate brandstedet eller sitt arbeide uten tillatelse.

V. Mannskapene plikter å møte til de av brandstyret påbudte øvelser og mønstringer. De skal straks melde flytning til brandchefen.

28 febr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 1 i lov om bygningskommuner av 22 februar 1924 opheves herved den ved kongelig resolusjon av 23 august 1918 trufne bestemmelse om at strøket mellem Grønliveien og Hortens byggebelte samt Søndre Baggerød i Borre skal danne egen bygningskommune.

Bygningsloven vedblir å gjelde for strøket.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.